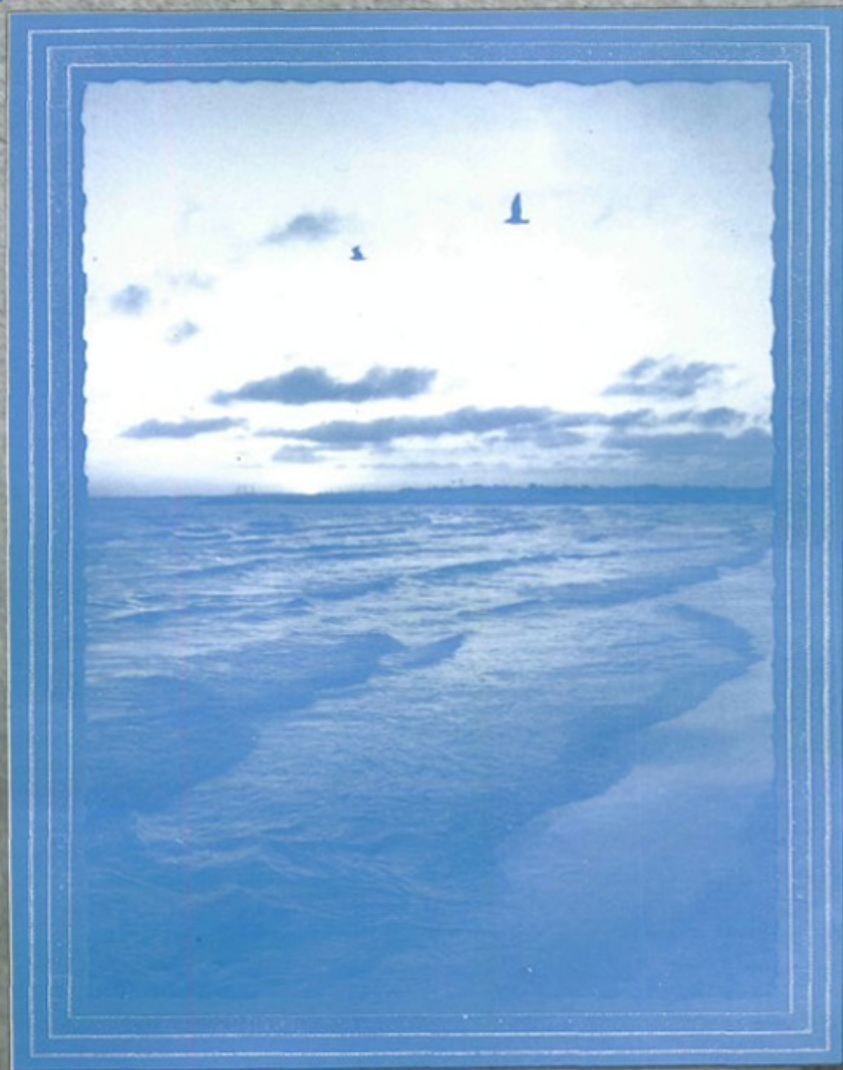

BRESSÓ
DE CAMPOS
REVISTA MENSUAL

L'esglai de la
contribució □
Catalina Ni-
colau Vidal, Sa
mestra Majora
□ Joana M^a
Mesquida, figu-
res d'una pin-
tura lliure □
Victorí Planells
i Joan Marí: UC

Restaurant **VORAMAR**

... som especialistes a atendre'l a vostè...

Avda. Miramar, 36 - A • Tel. 64.00.67
LA RÀPITA • CAMPOS

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

a 220V

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem	5
L'esglai de les contribucions	6
Notícies de partits	7
Entrevista a J. M ^è Mesquida	8
Local	10
Reportatge "Sa Fira"	11
Consentir viure a un femer.	12
Ni teva ni meva	14
Mutis callatis	15
Campos d'un temps.	15
Fent una volta per la vila	16
Escrits manllevats	18
Pel seu nom els coneixereu	19
Els anys daurats del ciclisme	20
Quinta de l'any 1941	21
Notícies breus	22
Un talec amb farina.	23
Entrevista a «UC»	24
Salut integral	26
Fora de banda	27
Temps de joc	27
Bàsquet	28
Aeromodelisme	28
Entrevista	29
Trot a Mallorca	30

Qüestió d'actituds

No costa gaire de mantenir, ni de defensar amb prou exemples, que vivim un moment poc dolç. La situació ens té atenallats i no es preveu una sortida fàcil i molt manco immediata.

Del tema se n'ha parlat força, i se'n parlarà encara. Es posen sobre la taula, per exemple, els aspectes, positius i negatius, de les successives devaluacions de la pesseta, la despesa pública, el consumisme que priva l'estalvi i, un llarg etcètera, que no deixa de banda les al·lusions a les actituds.

Des de Ressò no es pretén ara, ni mai no s'ha pretès, arreglar el món, ni tan sols una petita part d'ell. Els seus objectius són uns altres, bastant menys pretenciosos i més reduïts en l'espai, tampoc no vol, però, deixar de dir-hi la seva.

Les llesques primes les hi feim la gran majoria, i no ens fa gaire gràcia haver de passar responsabilitats al destí, a les circumstàncies, o a les cojuntures internacionals i, menys encara quan ben aprop tenim una mostra del que és i ni hauria de ser.

No ajuda a superar la situació que a finals de l'any passat, el nostre ajuntament, tengués uns vuitanta-cinc milions de factures per pagar, ni que per la construcció de la caseta de control de l'aparcament se'n pagui més d'un milió i quart de pessetes, ni que la tresoreria tenguí un resultat de menys cinquanta-vuit milions, ni que es contracti un crèdit per pagar unes obres que s'autosubvencionen (ampliació cementiri), ni que en un mateix any es facin talons per uns set-cents viatges de grava, ni despreciar l'estalvi que podria suposar subhastar les obres en lloc de contractar-les directament, ni veure els dubtes que es tenen en temes tan trascendents com el de les contribucions...

Les actituds en el tractament d'aquests temes, i en altres, com és ara passar per damunt acords del Ple (màxim òrgan de decisió municipal) fan que el desencís vagi en augment.

Els experts però, no parlen del to i, tal vegada fos el més important en les paraules manifestades, per la nostra primera autoritat, en una sessió del Plenari, i que poden resumir-se en la coneguda dita popular: «en esser maça ja picaràs».

Potser començar per baratar les actituds, i el to, no sigui una mala passa per arribar a sonar la mateixa peça, tanmateix, si ens hi fixam bé, veurem que davant dels diferents intèrprets s'obri una mateixa partitura.

Diuen que...

— Les aigües per a Campos? Ni parlar-ne.

— Quasi no hauran estat capaços d'acabar les de Sa Ràpita. I això que en Vinyola ho deixà pràcticament arreglat.

— I això que costen pocs doblers a l'Ajuntament. Perquè el CIM paga un tant i els particulars aboquinen les contribucions especials.

— N'hi ha que volen demanar la dimissió del batle.

— I la d'alguns regidors també.

— No hi ha com saber dimitir d'hora.

— Alguns regidors de l'equip de govern s'empegeixen quan el batle convoca un ple a les 12 del matí. Altres s'empien perquè no els cau bé. Però ben alerta a piular.

— De cada dia hi va més gent als plenis. I els del PSM encara voldrien que n'hi anàs més. Diuen que és de veure... i de sentir.

— El concert d'Es Banyos que no es va fer només va costar, segons la regidora, 800.000 ptes.

— La presentació dels deu anys de l' Agrupació Brot de Taperera va fer riure.

— En canvi, l'actuació va ser molt lluïda i amb molta gent.

— Unió Mallorca comença a ser mallorquina.

— Convé més això que forastera i popular.

— Na Chabeli Iglesias es volia casar a l'ermita de Sant Blai.

— Per Sa fira faran carreres de vaques, bous i vedells.

— Ja era ben hora que a Mallorca hi començassin a haver productes etiquetats en català.

— I cartells i revistes.

— Llàstima que no passi el mateix amb els noms dels carrers.

— Cada dia hi ha més gent que va a normalitzar-se el nom.

— Fa benicònim Miquel o Josep i que et tinguin com a Miguel o José.

— Ja hi ha un altre campaner que s'ha fet objector de consciència.

— Llegir el setmanari MIGJORN purifica l' ànima.

— O com a mínim la fa més de la Terra.

— A Can Perilla no els donaran cap premi per la rehabilitació de la façana.

— No fa gaire, el del motorino groc, va reunir tota la cort celestial. Vaplorar pels descosits, i és que, tothom li vol mal.

— Cada dia som més molts.

— Enguany hi ha devers 7 o 8 campaners que començaran els seus estudis a Barcelona.

— Saber no ocupa lloc, i la cultura tampoc. La cultureta no ho sabem...

— Ja hi ha bregues a la redacció de RESSÒ.

— Hi ha dos sectors enfrontats.

El d'Ariadna Gil i el d'Helena Garcia Melero.

— L'aigua de la font des Pou Nou ha arribat a pudir.

— Les barreres del camí de la platja de Sa Ràpita, han estat tancades tot l'estiu.

— El regidor encarregat del sarró ha agafat el bou per les banyes.

— L'Ajuntament ben aviat ofertarà un nou lloc de treball: culpable d'ofici.

— És una cosa que com més creix, més poc pesa.

— Un representant d'una multinacional estrangera va voler visitar el polígon industrial. N'hi ha que encara riuen de la feta.

— Això del golf és qüestió de pilotes.

— El que hi és no ho sap, i el que ho sap no hi és.

— El més interessant dels plens és veure la cara que fan els regidors.

— No és ver que quan diuen mentides el nas s'engronsa.

— Tant té sentir olor de coca com renou de doblers.

— A la carretera de Sa Colònia han posat un altre cartell informatiu.

— Els regidors del Grup Nacionalista només demanen per empenyar.

4

**ADROQUER
ELECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

**ADROQUER
ELECTRÒNICA
C.B.**

Tècnics especialistes en electricitat
i electrònica. Instal·ladors autoritzats.

**Reparacions, Muntatges, Instal·lacions
elèctriques en general.**

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

• Llegir o rellegir Josep Pla. Ara han reeditat el volum 15è de la seva Obra Completa. Hi trobareu notícia de totes les Illes de la Mediterrània.

• El darrer disc de Marina Rossell «Havanera». Tot un homenatge a Cuba i a la música caribenya. Tota una delícia, mallorquins inclosos.

• Donar l'enhorabona a Televisió de Catalunya pels 10 anys de TV3. Coses com aquesta són molt d'agrair. I no abunden massa.

• Dos films: «Una proposició indecente» d' Adrian Lyne, i «Los visitantes» de Jean-Marie Poiré.

• No revelar els vostres negatius fotogràfics als laboratoris de feina

Vos recomanam

ràpida «Fotos d'aquí a una hora». Correu el perill que al cap d'uns mesos no quedin imatges de les fotos ni del negatiu.

• Per Sa Fira, sembrar un romaní. O dos. Al Carrer Major n'hi ha molts que en venen.

• No deixar de comprar el setmanari EL TEMPS. És una revista indispensable per a conèixer allò que es fa i es desfà per aquestes latituds mediterrànies.

• Mig tassó de ginebra xoriguer amb un ditet de suc de llimona.

• Fer dues passes enrera abans de pagar els rebuts de l'Impost sobre Béns Immobles que ens enfloca l'Ajuntament. És un abús que no té nom.

• Parlar-ne més espesses vegades.

• No callar quan convé.

• Fer dir una missa a Santa Rita.

• Enumerar, una per una, totes les finestres, finestretes i finestrons de la façana de Can Pere Ignasi

• Donar l'enhorabona a l'Agrupació de ball de bot «Brot de taperera» pels deu anys de feina. Salut i força!

• Un parenostre perquè el Mallor-

ca SAD pugui a 1a divisió.

• Un altre perquè el C. E. Campos faci un bon paper.

• Donar l'enhorabona a l'OCB de Campos per la magnífica exposició que va fer damunt el ciclisme durant les festes d'Agost.

• Redescobrir «L'home que va matar Liberty Valancer» de John Ford. un western senzillament esplèndid.

• Veure «L'home tranquil» del mateix director. Un magnífic film ambientat a Irlanda.

• Ja que hem parlat d'Irlanda, fer un viatget per aquelles meravelloses terres celtes.

• Llegir de pensament o recitar en veu alta, sempre amb amor per les paraules i a la nostra llengua, alguns poemes de dos catalans universals que enguany han fet el centenari: J.V.Foix i Carles Riba.

• Fer una pregària per a la Poesia. Que no segueixqui essent manejada per intel.lectualoides de torn, botxins literaris, poetes concurssets i altres espècies... i un dia, tothom, tothom la valori com petoca.

5

Mutua General de Seguros

Amb el nostre sistema li oferim un Pla de Previsió a la seva mida:

- Pla de Jubilació especial per a la dona.
- Accidents Personals, per a totes les professions.
- Multirisc de comerços.
- Multirisc per a Bars, Restaurants i Cafeteries

Carrer Victòria, 36 • Tel. 65.04.94
07630 CAMPOS

Es Campanar

Autoservici

Carnisseria

Cantonada Carrer Major,
Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

L'esglai de les contribucions

Molts hauran de pagar 3 o 4 vegades més

Enguany, els campaners han rebut -els propietaris- unes notificacions escrites en forma de rebut perquè cadascú que té casa, solar o finca urbana sàpiga el valor cadastral atribuït a la seva finca i en conseqüència el que haurà de pagar l'any 1994 de contribució, ara es diu Impost de Béns Immobles.

Aquí han començat els esglais, gemecs i molta gent se n'ha duit les mans al cap perquè quasi tothom haurà de pagar 2 o 3 vegades més del que pagava ara. Comparant rebuts a qualcú li ha sortit d'una casa a les afores d'unes 5.000' pts a 20.000'- (4 vegades d'augment). A una família amb un patrimoni mitjà li ha sortit de pagar unes 80.000 pts per tot (urbana i rústica) a haver de pagar-ne, només d'urbana, unes 280.000 pts. Això és d'escàndol. No en parlem del solars que s'han valorat per la seva expectativa de construcció i hauran de pagar molt més. Mentre tots sabem que molts de solars i finques (a fora vila però qualificades d'urbanitzables) no treuen ni un trist duro per als seus propietaris. Tots sabem que l'agricultura i els terrenys rústics donen poc ... fins que els urbanitzen o els venen, és clar. I les cases de la vila, realment és trist pensar com deuen estar aquells jubilats amb una pensioneta que han de pagar de cop i volta 4 vegades el que pagaven abans només de contribució. I tot els puja: telèfon, electricitat, gas, etc.

L'ajuntament n'és el responsable

Què ha passat realment? El Centre de Gestió i Cooperació Cadastral, que té seu a Palma, al Carrer de Sant Miquel, renova el cadastre, poble per poble, i ara ha tocat a Campos. El Cadastre és la valoració al més real possible de cada bé immoble, de cada finca. Hi ha un cadastre urbà i un de rústica. Ara s'ha actualitzat el cadastre urbà. Després vendrà el de rústica. Tothom sabia que els valors cadastrals estaven molt baixos. I era normal que s'actualitzassin.

La contribució -el que hem de pagar- o l'impost de béns immobles com es diu ara va a parar a l'Ajuntament i és l'Ajuntament qui fixa els tipus de

gravamen, a Campos, l'Ajuntament ha fixat un dels tipus més alts de Mallorca, el 0,400%. Si el tipus fos més baix, és clar, la gent hauria de pagar manco. Dels pobles que Ressor se n'ha pogut informar, només Andratx i Santanyí són iguals o més alts. Per contra, tenim pobles com Deià, Valldemossa o Marratxí que han fixat el tipus mínim, un 0,200%, suposant un cost inferior pels ciutadans. És clar que l'Ajuntament, la majoria municipal, sabia que s'havien revaloritzat les finques i els solars i que per tant un tipus tan alt podria suposar uns rebuts astronòmics per molts.

S'ha de dir que aquestes contribucions (que al cap i a la fi seran molts de milions) van a parar a l'Ajuntament, a la tresoreria municipal.

Què poden fer els campaners?

En primer lloc, segons veureu als rebuts que vos envien, podeu informar-vos a l'Ajuntament els dilluns, dimarts i dijous al primer pis. Aquí vos poden informar de com s'han fet les valoracions dels vostres solars i finques i cases (metres de sòl, metres construïts, etc) i de com s'han de fer les reclamacions. Les reclamacions poden ser per errors que trobeu als rebuts o per altres causes. També es poden presentar al Centre de Gestió Cadastral o al Tribunal Econòmic Administratiu Regional (que pertany a Hisenda). Teniu UN MES PER RECLAMAR o recórrer.

Si no sabeu fer un recurs o una reclamació no quedarà més remei que demaneu assessorament a un assessor fiscal, un advocat, un economista o un gestor administratiu.

També hem de tenir en compte que l'Ajuntament cada any pot revisar aquest 0,400% que ha fixat pel 1994 i per tant el pot baixar. Això significa que el poble pot fer arribar a l'Ajuntament suggerències sobre aquest Impost, vista la seva repercussió social i econòmica. Quan s'aprovi l'ordenança fiscal, els campaners i tots poden reclamar també i al·legar contra el tipus que fixi la Sala.

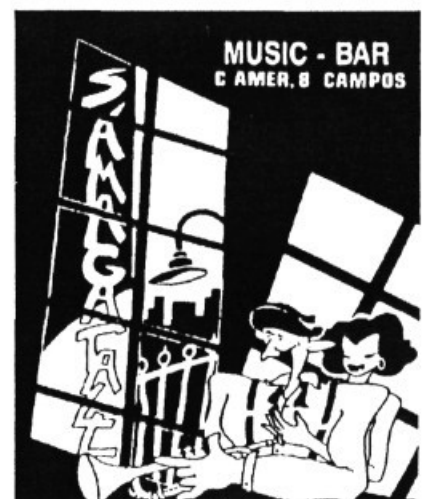
Redacció.

La «Contribucionassa»

Com diu la notícia de Ressor, la gent està astorada per un simple paperet. I és que el paperet du unes quantitats més que respectables. El Batle (el Regidor d'Hisenda ni l'hem sentit piular) ha dit pels diaris -els de fora Campos- que ell no hi pot fer res contra les valoracions del cadastre. Les mitges veritats són molt perilloses. El Batle sí pot rebaixar la contribució per l'any que ve baixant el tipus aplicable que ara és d'un 0,4%. Pot modificar les ordenances i fer bonificacions o concedir aplaçaments. El Batle en definitiva podria gastar manco i no hauria de menester tant dels campaners i no mancaria un impost tan alt.

Aquesta és la primera patata calenta del nou -però veterà en política- Regidor d'Hisenda, Sr. Rafel Mas. Resultaria alligador que sortís al mig de plaça i explicàs a la gent el que pensaven quan posaren aquest impost tant alt (el 0,4 %). Tal volta una altra vegada s'ho pensaran millor i s'escoltaran l'oposició.

Es Jai de la Sala.

NACIONALISTES DE MALLORCA

Incident

Aquest plenari trimestral de dia 2 de setembre es convocà a les 12 del migdia. Com hem dit moltes vegades, creim que convocar els plens els matins dificulta -intencionadament- l'assistència del públic i la de nosaltres mateixos, que tenim altres tasques laborals per complir, motiu pel qual no assistírem cap del tres regidors a aquesta sessió. I això va servir com a excusa per a no contestar les cinquanta preguntes i els deu precis que teníem presentat per escrit ni atendre tampoc les nostres mocions. Considerarem que això era un rebuig inoportú a la nostra feina i que el caire públic -i democràtic- que té aquest acte ha de prevaler per damunt la presència o absència d'uns regidors. Per això sol·licitarem al batle un ple extraordinari per donar resposta a tots aquests temes o que, en cas contrari, que se'ns contestassin les preguntes per escrit tal com estableix la llei. Concedida aquesta petició es convocà un plenari dia 16 de setembre

Plenari ordinari de setembre

a les 8 del vespre.

Les preguntes anaven referides a temes molt diversos (difícils de resumir) i les respostes ens permeten treure conclusió sobre el «funcionament» i la situació de l'Ajuntament. Agrairíem que tothom que pugui passar per l'Ajuntament a mirar les actes (potser estiguin penjades al tauló d'anuncis) i així cadascú podrà interpretar pel seu compte.

Dels PRECS, podem destacar-ne, per exemple, els següents:

- Demanarem (per segona vegada) que se sol·liciti a Telefònica una facturació detallada. No costa res i així tots podríem saber per on se'n van tants de doblers. Ens va contestar que no ens interessa (o una cosa així).

- Demanarem també (com altres vegades) que s'instal·li una boca d'aigua per a poder carregar camions aprop de la Vila. Seria una petita inversió ben interessant perquè els campaners ens podríem beneficiar un poc d'aquesta xerxa. Aquest pic no es va dir que no (?)

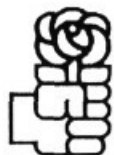
- Pregarem també que no es dificulti pus l'assistència del públic als plenaries ni la dels mateixos regidors convocant-los els matins. Es va dir que

quan nosaltres guanyem les eleccions ho farem això com voldrem.

Les dues **MOCIONS** que presentarem es referien a:

- Estudiar la possibilitat d'adquirir la casa de Can Noreta al carrer de Santanyí nº 38. La seva demolició podria suposar una millora urbanística important.

- També férem uns suggeriments per mirar de solucionar els problemes de circulació que hi ha pel carrer central, des de Sa Parada fins a la pista i proposarem que es creàs una comissió per estudiar aquest tema. Altres vegades ja s'ha parlat -només parlat- d'un projecte de millora de la circulació de tot Campos, ja que són molts els punts problemàtics i perillosos que es podrien evitar, però creim que aquest carrer és el que requereix mesures més urgents, com podrien ser: limitar el màxim de velocitat a 40 km/h, fer més passos de vianants per travessar, més control policial, posar algunes zones d'aparcament limitat per facilitar l'accés als comerços i bars a la gent de pas... De moment, la majoria absoluta del grup de govern -PP-UM- va rebutjar amb els seus 9 vots en contra aquesta proposta.

P.S.O.E.

Davant les notícies que la implantació de l'Ensenyança Secundària Obligatoria (ESO) sofrirà retards, principalment en el que afecta a construccions, i que per tal de començar la implantació acadèmica segons els programes establerts, sembla que les autoritats educatives estan cercant solucions provisionals que podrien córrer el risc de convertir-se en definitives.

El regidor del PSOE, Pere Escalles, va presentar davant l'Ajuntament la moció que transcrivim més avall, amb l'esperança que Campos faci una passa endavant i encara que sia difícil i complicat, realitzi l'esforç, si cal, de

Un esforç per a l'Institut

posar-se al davant de la construcció de l'Institut a través d'un acord amb el Ministeri d'Educació.

Moció sobre la subscripció d'un conveni amb el M.E.C. referent a la construcció de l'Institut

Moció que presenta el Regidor del Partit Socialista Obrer Espanyol, Pere Escalas Tomàs, al Ple de l'Ajuntament de Campos per a la seva presa en consideració.

Davant la incertesa que en aquests moments es té sobre la possibilitat de la construcció i posada en funcionament per part del M.E.C. de l'Institut d'Ensenyança Secundària al nostre poble, i donat l'interès mostrat per una gran majoria dels veïns del

nostre poble i dels Grups Polítics que conformen l'Ajuntament, creim arribada l'hora de què l'Ajuntament prengui la iniciativa en aquest tema i prendre la determinació d'arribar a firmar un conveni amb el Ministeri que pugui assegurar-nos la construcció i posada en funcionament el més aviat possible tal com han aconseguit altres Ajuntament d'aquestes Illes en convenis similars.

Per tal de seguir totes les actuacions necessàries i negociar dit conveni, caldria la constitució d'una Comissió formada en representació de tots els Grups Polítics d'aquest Ajuntament per tal d'aconseguir el major consens possible

Joana M. Mesquida: Figures d'una pintura lliure

La pintura a Campos és, avui en dia, una vessant cultural molt important, no tan sols per la quantitat de gent que s'hi dedica sinó per la qualitat dels artistes i de les seves obres.

Però d'aquest grup, les dones en fan un capítol apart...

De fet, en aquest tros de terra mallorquina en què vivim, hi ha una colla de dones que vessen i transformen els seus sentiments, les ganes de viure i el passar el temps en expressió artística, en pintura, amb les ganes de pintar amb llibertat: sense fermalls.

Miquela Vidal, Miquela Nicolau, Trinitat Jaume i el seu taller-escola i Joan Mesquida viuen i trepiguen els carrers vells i encallvermellats de Campos per després dur el seu art i la sensibilitat pel vent de l'illa...

... D'un vent sense lligams.

Per les festes de la Mare de Déu d'agost la pintura de Joana M. Mesquida surava lliure pels carrers entre els paperins i la gent que, endiumenjada i enfestada, passejava als sons de la música, als sons de la bulla. Talment com la Mediterrània... Talment com la pintora davant la tela...

— Com i quan et vares posar a pintar?

— Bé, a mi sempre m'havia agradat aquest tema, però quan vaig tenir catorze anys vaig fer un curset a l'edifici de Belles Arts de Ciutat de dibuix, ja que sempre m'ha agradat més el dibuix que la pintura... De totes maneres a pintura també m'hi vaig apuntar: hi anava amb l'apotecari Rosa i, de fet, el primer quadre que tinc el vaig fer amb ell. Llavors ho vaig deixar i no m'hi vaig tornar a posar fins l'any 84 que me'n vaig anar a Capdepera, i allà com que tenia molt de temps lliure, ho vaig tornar agafar. De totes maneres, mai no ho havia deixat anar del tot, ja que a ca nostra vaig seguir fent algunes coses. Llavors a l'any 1985 vaig anar una temporada amb en Soto Mayor, i després dos anys amb en

Foto: FOTO VIDA

— Joan M. Mesquida a l'exposició que va fer a l'Auditori per les festes d'agost.

Navarro Galdena allà al Cercle de Belles Arts, del qual en tinc un gran record com a mestre, vaig fer aquarel·la, olis i un poc de krilin, i també un poc de pastel...

La primera exposició la vaig fer a Campos, a l'Auditori al l'any 1986, la segona a Lluçmajor, a l'any 1988, la tercera a Sa Colònia a l'any 1989 i la d'enguany a Campos. Llavors he anat a una col·lectiva a Ciutat i a un parell de certàmens, com els de la «Vila de Capdepera» dels anys 1985, 1987 (en la qual vaig rebre un premi) i 1989.

— Quin estil creus que et caracteritza? què fas actualment?

— No crec que em caracteritzi cap estil en concret, ja que no tenc un estil diguem-ne definit. Faig un poc de tot. clar que jo sempre estic fent proves, perquè em cans molt aviat de fer sempre el mateix i això s'ha pogut veure a l'exposició de les festes ja que pareixia una col·lectiva (rialles de na Joana).

No crec que arribi a una tècnica abstracte, ja que per això es necessita haver fet molta feina, dur un ritme de treball molt continuat i jo ara per ara no tenc temps; hi ha temporades que pint cada dia i llavors estic una setmana a tocar el pinzell... Però, en definitiva, faig el que m'agrada en aquell moment, el que em ve de gust en aquell precís instant.

— Què és el que et motiva a fer

un quadre? D'on treus el temps?

— (pensativa) No ho sé, a vegades mirant una revista veig una cosa que m'agrada l'agaf, no necessàriament la pint igual però sí que em serveix, o un ram de flors mateix, o una fotografia...

El que més m'agradaria seria pintar al natural, amb un/a model, però no tenc ningú que em vulgui ajudar, ja que és una feina molt cansada i llogar-ne un surt massa car.

Per altra banda, m'agrada més fer figures perquè la cara, els moviments del cos els trob més atractius, més interessant. Un paisatge sempre el pots modificar, ficar un arbre o llevar-ne un, però la figura ha d'expressar un moviment, un sentiment...

— Quines preferències tens quant a pintura es refereix? quins pintors et criden més l'atenció?

— M'agrada molt Velázquez, Rembrandt i tots els impressionistes (Degas, Renoir...), dels moderns, Dalí, Picasso...

Dels campaners m'agraden molt tots: Miquela Vidal, Miquela Nicolau, Trinitat Jaume, Antoni Mas, Miquel Aguiló... De la resta de Mallorca m'agrada Tomàs Quintana.

— Què t'ha paregut exposar a Campos després de set anys de no mostrar-hi la teva obra?

— M'ha agradat molt, tant com

el primer cop. Estic molt contenta ja que ha vingut molta gent i així mateix n'he venut un parell de quadres, cosa que em permetrà pagar-me les despeses. S'ha de dir que la Mare de Déu d'agost és una bona època per fer una exposició, sinó la millor, ja que ve gent de fora poble i això és profitós de cara a donar a conèixer la teva obra. A més a més, tenia l'avantatge que el local és molt ben situat.

— **Amb el quadre hi deu arribar a haver un afecte, una complicitat. Què sents quan et desprends d'ell?**

— Mira, amb segons quins arribes a tenir una certa estima, i amb d'altres gens, supòs perquè uns t'han duit més feina i més elaboració i clar, sempre els tens més afecte. Però clar, has de vendre, perquè necessites comprar més material nou ja que no et surt de franc. T'has d'autofinçar.

— **A més a més de fer exposicions i així vendre quadres, també ens vens pel teu compte? Tens un galerista que t'ajudi a vendre'ls?**

— No en solc vendre molts perquè no som gaire coneguda, però sempre en ven qualcun. De vegades, també me'n comanen, com algun retrat o paisatge. Una senyora em va dur una fotografia del seu home i em va dir

que volia una pintura del seu marit. Li vaig fer però no m'agrada molt, perquè amb una fotografia surt una cosa molt postissa, no surt gens afavorit, no té l'expressió real d'aquella persona. És molt millor conèixer-la un poc, sentir-la xerrar, i així captar el seu esperit, la seva expressió de cada dia...

— **Què és, què significa la pintura per a tu?**

— No ho sé... per a mi és una manera de divertir-me, passar gust i, en definitiva fer el que m'agrada que és l'important... Per ventura per a una altra gent la pintura deu ser una manera d'expressar un sentiment, una idea o de protestar per alguna cosa, però per a mi és una manera de passar el temps.

— **Tu què creus, l'artista es fa o hi neix?**

— Jo crec que l'artista neix, perquè si ho duu dedins i va a classe i fa molta feina arribarà més enfora que un altre que fent el mateix no té el do. De totes maneres, aquest darrer també pot arribar a ser artista, però d'una cosa estic segura, només amb la genialitat no s'arriba enlloc.

— **El bot cap a la professionalitat, quan vindrà?**

— No ho sé ni m'ho vull plantejar.. Jo tenc una manera de plantejar-me la

vida: no vaig contra les circumstàncies, jo m'abandon i així com ve ho agaf. Trob que no val la pena ficar-te en una cosa fins al punt de perdre l'alegria. Sí, perquè t'has de moure molt, has de contactar amb un galerista i has de deixar la família un poc de costat, has d'anar a totes les exposicions i clar, has de dur una regularitat que a mi no m'agrada perquè em dona la sensació d'estar fermada.. però clar, si un necessita els diners no et queda més remei.

— **Creus que la teva pintura va cap a un estil concret?**

— No, perquè com ja t'he dit abans jo sempre faig proves, i crec que mai arribes a un punt que tu vulguis durant tota la teva vida, sempre cerques coses diferents, fer-ho de distints estils. No et pots quedar estancat amb un sol estil perquè això és la mort de l'artista. Jo he sofert una evolució des dels primers quadres fins ara quant a qualitat es refereix, però en absolut em cans de cercar coses noves...

... Cercant la claror de l'art i de la pintura que surt del pinzell, que dibuixa figures amb la llibertat de Joana M. Mesquida.

Francesc X. Mas Ferrari

**GABINET
PERE GARCIAS**

- ASSESSORIA FISCAL
- ASSESSORIA LABORAL
- ASSESSORIA JURÍDICA
- GESTIÓ D'EMPRESSES
- ASSEGUANCES

Major, 32 • Tel. 65.25.26 • CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**
Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Restaurant La Travessia

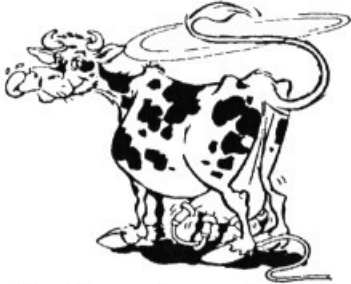
ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.

Ctra. Campos Llucmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

18 Ramaderies de Campos abandonen la producció de llet

Això suposa el 20% de la producció total del poble

En el mes de setembre acabava el termini d'entrega de les sol·licituds d'abandonament de la producció lletera. Encara que pareixia que en un principi no serien molts els ramaders que presentarien aquesta sol·licitud, finalment han estat 18 els foravilers que han decidit deixar de produir llet. La quantitat de llet que deixaran de produir aquests ramaders s'acosta als tres milions de litres/any, el que suposa un 20% de la producció total del poble. Ara només queda esperar la resolució final del Ministeri d'Agricultura per saber si totes les sol·licituds seran acceptades. Els ramaders als quals se'ls accepti hauran de deixar de produir llet

el proper 30 d'Octubre i la indemnització que rebran serà de 6.500 pts per cada 100 l. de llet, que es pagaran en 5 anys a 1.300 pts per any.

El fet de que GRANJAS BRAUT, un dels accionistes d'AGAMA, estigui passant per una greu crisi econòmica pareix que ha estat el detonant que ha fet esclatar als ramaders indecisos. Encara que el GOVERN BALEAR hagi decidit prendre, una vegada més, accions en l'assumpte no ha estat suficient perquè els productors camperans, alguns d'ells, hagin decidit aguantar un poc més aquesta difícil situació. Cal recordar que, en la nostra Comunitat Autònoma, era on la llet es pagava a més baix preu i, a més a més, els ramaders feia un parell de mesos que no cobraven i, això, per a un sector tan malmenat com el foraviler no ajuda gens a la seva, impossible?, resurrecció.

OPINIÓ

Per una banda és, fins a un cert punt, comprensible l'actitud del govern

autònom davant aquesta nova crisi d'Agama. Si abans, a la primera crisi, va intervenir «comprant» l'accionariat de l'empresa també és lògic que intervengui ara. El que jo em demano és si fou lògica la primera intervenció. Per part dels afectats el GOVERN BALEAR va actuar de la millor manera. Per part de la gent que no tenia res a veure amb tot això l'actuació del GOVERN fou totalment interessada. Aquesta mateixa gent es demana: faria el mateix el NOSTRE GOVERN BALEAR, nostre perquè és de tots, en cas de la crisi econòmica d'una altra empresa mallorquina de més o manco potencial econòmic? És lícit que ho faci amb empreses, diguem-li grosses, i la petita i mitjana empresa estigui deixada a la seva sort?

Són moltes incògnites, massa diria jo, que més tard o més prest s'hauran de desvetllar. Que el Bon Jesús que tot ho veu ens agafi confessats.

Josep Antoni Sala i Toral.

II Curs d'Orgue Mn. Bartomeu Ballester

El passat dia 10 de Setembre va començar el II Curs d'Orgue Bartomeu Ballester que està organitzat pel Consistori campaner. Al curs d'enguany hi han participat 35 alumnes, alguns d'ells catedràtics, d'arreu del món. El curs ha comptat també amb la col·laboració de les Monges Missioneres dels Sagrats Cors, que han donat allotjament als alumnes de fora de l'illa, la majoria d'ells ho eren. El curs s'ha fet al Convent de Sant Francesc, no debades el seu orgue té

una quantitat de sons increïble. La professora del curs ha estat la catedràtica Monserrat Torrent que també va ser la que va tenir la idea de posar amb marxa aquests cursos d'orgue. Per als alumnes, els curss, serveix sobretot de perfeccionament i, el d'enguany, estarà dedicat a la música espanyola dels segles XVI, XVII i XVIII. La clausura del curs fou el passat 19 de setembre i, en ella, tant la professora Monserrat Torrent com algun dels alumnes varen interpretar unes peces musicals de

forma exquisida. Cal destacar com a nota negativa la nul·la assistència de gent en aquest acte. Per part del Consistori només varen acudir la regidora de cultura, Sta. Magdalena Rigo, i el portaveu del Grup Nacionalista i cap de l'oposició, Sebastià Covas. Seria desitjable que en properes edicions l'assistència fos més nombrosa.

Josep Antoni Sala i Toral

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom
Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Tornam esser a Sa Fira

Fotos: FOTO VIDAL

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

Consentir viure a un femer

De com és possible que la dignitat de l'home es vegi rebaixada no podent gaudir d'un planeta viu.

D'ençà la Revolució Industrial, però sobretot aquestes darreres dècades, la cursa desenfrenada ha estat la característica dels canvis en els hàbits i costums quotidians. Ben segur es dedicaran innombrables estudis indagant sobre aquest fet.

Paradoxes, en qualsevol dels treballs que puguin agafar una perspectiva temporal per molt allunyada que sigui, n'hi trobaran a la nostra època. Segur. En un hipotètic futur, però, no s'hauria de poder contemplar el problema de la societat consumista com un episodi cegament tràgic. I si l'home de demà, d'una vegada per totes, ha assolit la categoria d' Home, no hauria de haver de lamentar-se d'unes conseqüències, responsabilitat d'uns avantpassats seus desaperseïment dilapidadors que convertiren el món en un devessall.

— Hi ha futur?. Està en les nostres mans el futur?. Fem el que puguem. Parlar dels residus, fems, deixalles, etc. que diàriament produïm, del camí que segueixen després d'haver-nos-en desfet, és un d'aquests aspectes en què es fa necessària la nostra col.laboració. Podríem parlar d'urgent col.laboració i nefastes conseqüències, però tampoc volem donar un to de profecia apocalíptica. Tal vegada això connotaria poca racionalitat i ara per ara es tracta de ser raonables, efectius, conscients i coherents.

L'actitud crítica tampoc l'hem de descuidar quan ser ecologista fa bo; la TV, política, empreses i altres s'omplen la boca amb paraules «verdes». Indubtablement l'ecologisme comença a esdevenir una coordinada ideològica amb pes. -Vol dir: ser ecologista, així com sembla estan les coses, és una idea-lògica-. «Està canviant la bolla, emmalalteix».

D'acord hi està qui més qui manco, el que hem de tenir ben clar és que resulta d'una ingenuïtat infantil confiar en les autoritats «competents» que, talment sèptim de cavalleria, vendran

— La generació massiva de residus comença a despertar una creixent preocupació

i ens resoldran la papereta. Estan tan embullades que fins i tot poden arribar a posar-nos-ho difícil a nosaltres.

Un kilògram de fems per cada dia i habitant. El 40% dels residus urbans el constitueixen bolics i embalatges. Entre un 10 i un 20% dels doblers que pagam per les nostres compres el gastam en l'envàs que anirà directament al poal del fems, que llavors encara haurem de pagar per buidar-lo. La passa posterior és l'acumulació en abocadors que com el municipal no compleixen el requisits mínims per a no posar en perill la salut de les persones: ens referim a la contaminació directa de les aigües subterrànies, a la toxicitat dels gasos despresos de la crema del fems i a la inestant població de roedors. En els països on s'ha adoptat la incineració s'aconsegueix eliminar la contaminació del sòl però per altra banda les incineradores contaminen l'aire i els ecologistes defensen per damunt de tot la recuperació dels residus. Alemanya que té preocupació ecologista arrelada penalitza les indústries que produeixen un excés d'envasos. Les directrius de la CEE darrerament apunten cap a la potenciació de la reducció, el reciclatge i la reutilització.

A Ciutat espanta la tossudesa i mala fe dels grups al govern amb poder decisiu: s'han encaparronat a construir una macro-incineradora. (solament votà en contra el PSM en el Consell Insular de Mallorca).

Segons Francisco Serrano Martínez, director general del «Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía» (IDAE), el problema del fems és un problema municipal. Són els batles els que han de decidir si en el seu municipi poden tenir ubicats més abocadors, si tenen capacitat financera per fer una planta d'incineració o si s'animen a emprendre l'experiència del reciclatge.

La darrera setmana de setembre el Setmanari Comarcal «Migjorn» informa que segons el pla de residus sòlids del Consell Insular el femer situat al Figueral es convertirà en una estació de transferència. El femer passarà a acollir les deixalles urbanes de tota la zona sud de Mallorca i una vegada tractat el fems els residus seran traslladats en camions cap a Son Reus. Segueix endavant la intenció de crear-hi el forn crematori malgrat el recurs contenciós administratiu presentat pel GOB I PSM davant el Tribunal Superior de Justícia.

✓ Local

No oblidem les aberrants mostres d'incivilitat que reflecteixen les cunetes, camins, solars buits, torrents, etc. Hi podem trobar incontrolats abocadors tant de fems orgànic com ferralla i vells electrodomèstics.

A una finca del camí de Son Pesca s'acumulen els objectes i materials del darrer tipus que una vegada cada mes es recullen de les nostres cases. Seria molt interessant seguir una sèrie de pautes ecològiques a l'hora de desprende'ns d'una rentadora, TV o moble vell, pautes com per exemple intentar donar-los a algun necessitat o centre de recollida i restauració. En tot cas a la vila tot acaba mesclat i empaquetat amb cotxes quan els al.lots han espanyat tots els vidres que han pogut.

Parlant de vidres podem passar a referir-nos als contenidors especialment destinats a recollir-ne i que amb la proliferació de la seva instal.lació ja resulten un element familiar a quasi tots els nuclis urbans.. La recollida de vidre i de piles en dipòsits especials han estat les primeres mostres en la història del nostre poble que assenyalen una preocupació per la natura. Fa mal assegurar-ho sense consultar els documents però ens arrisquem a pronunciar-ho perquè les papereres no es pot dir que estiguin gaire implantades. Evidentment comentem una preocupació des de l'Ajuntament.

El vidre que s'arregla a Campos arriba al Principat on es compra havent-hi un percentatge de guanys pel venedor, encara que no ajustat a l'estalvi que li suposa al fabricant que treballa amb vidre reciclat, aquest benefici s'hauria de destinar a obres socials. Tanmateix la solució total al malbaratament en aquest aspecte sol pot

passar per mesures com la prohibició d'envasos no retornables com ja ha fet Dinamarca.

Dels contenidors de Papers encara no en tenim notícies clares pel que fa Campos. Ciutats com Barcelona ja disposen de contenidors per plàstics, un procés de reciclatge molt més complicat, i els campaners sense tenir lloc a on dipositar els cartrons i papers per a tornar-los a utilitzar.

Aleshores Xesc Adrover en la seva columna «Sense més comentaris» al mateix Setmanari Migjorn en que es parlava del canvi previst a l'abocador Local, té tota la raó en ironitzar sobre la condició posada pel Batle per acceptar que Campos rebí el fems dels pobles veïns: que hi hagi condicions per reciclar vidre i paper a part de que deixin el solar ben net. Però; «si el Consistori que resideix encara no ha instal.lat els contenidors deponar-lo»

Amb els incendis forestals s'ha posat el crit en el cel des de tots els òrgans de govern i administració. Tots hem agafat una enrabada pels arbres i està bé. Però una manera d'ajudar els arbres i que és ben assequible és la de reciclar paper fent disminuir la tala de boscos.

Enguany reciclar un paper no serà

tornar la verdor a un pi de les zones cremades a Mallorca en l'estiu tràgic de 1993, però sí indirectament salvar una altra verdor.

Des del nostre entorn immediat queda molt a fer de cara al millorament de la situació de punt mort a on la història ens ha duit. La impotència hi serà, però no cal deixar d'actuar, exigir i pressionar als de dalt. Perquè és una estructura piramidal la del món dels negocis. Per punyir a vegades es necessari trabucar una camionada de fems com va fer Greenpeace, al davant del Govern Balear i recordar a aquell home que va sortir del despatx tot fumat i amb foc dins les sabates que el medi de l'home no ha de ser un femer.

M-f. Alcaraz Vich.

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal
Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressuposts gratuïts) • DESCOMPTE

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

... Ni meva

Foto: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

Ni teva ...

Arribat el setembre, ja a les acaballes de l'estiu, la vida torna a la normalitat i sembla que ens vol recordar la seva duresa, després del que ha estat un gloriós estiu, amb la compra dels llibres de text. Actualment sembla que s'estan cercant solucions a la gran «despesa» que suposa això, però hem de tenir en compte que tot el que suposa educació no és una «despesa» sinó una Inversió de futur. Per altra banda, no hem d'oblidar els llocs de feina que donen les editorials i que perillarien en cas que tres o quatre alumnes utilitzassin el mateix llibre. A més de tot l'abans esmentat, s'ha de tenir en compte que l'edició de llibres pot convertir-se en el mercat perfecte del paper reciclat. Per acabar, un altre problema que duu l'intent de reduir les despeses/inversions en llibres és la pèrdua de l'espai més utilitzat i estimat pels nins a l'hora de realitzar la seva major i millor producció gràfica: els burots als llibres!

Miquel Oliver Bauzá.

El problema bàsic del cost dels llibres escolars crec que és l'existència d'interessos econòmics molt forts. Les editores de llibres, per una part, i el Ministeri, centres escolars, associacions de pares, etc. per una altra, es carreguen una part important de la culpa d'aquests costos excessius. Les editores fan el seu negoci, fet i fet som dins una economia de lliure mercat i van a la seva. Ara, els altres organismes implicats, bé passivament, bé activa no saben o no volen adoptar una postura de defensa dels pares amb nins en edat escolar. I aquí es descobreix el joc del sistema capitalista, joc que o bé acceptam i cada mes de setembre compram els llibres com fins ara, o bé ens hi oposam. De moment, i en el cas de Campos, no conec cap iniciativa en el sentit d'aturar els peus als que s'aprofiten d'aquesta situació i fan el seu negoci damunt la venda dels llibres.

Evidentment, jo som partidari d'un altre sistema que beneficiï les famílies i no les empreses. Per què? En principi, per aquests dos motius:

- 1) per una qüestió d'estalvi familiar. Cada família sabrà ben bé què ha gastat en llibres sense ser necessari.
- 2) per conscienciar un poc de la quantitat de paper per fer llibres i tinta (arbres i productes altament tòxics i contaminats) que tudam amb el sistema actual. Com pot entendre que un infant que el mateix centre escolar diu que el vol encoratjar a estimar l'entorn i el duu a sembrar una arbres cada any i simultàniament consenteix a afavorir la destrucció de boscs sencers per a fabricar els seus llibres, que són renovats pràcticament cada curs?

Solucions? N'hi ha, això no és cap problema. De fet a centres escolars d'altres municipis les apliquen des de fa anys i anys. Només cal que les APA o grups de pares independents es moguin un poc i que el curs que ve a Campos comencin a estalviar un bon raig de milions de pessetes en llibres, i al mateix temps facem qualque cosa per a la conservació del nostre entorn ja tan malalt.

J. Adrover.

14

El passat 5 d'octubre ha fet un any de la defunció, als 78 anys i a conseqüència d'un accident de trànsit, de

MIQUEL AMORÓS LLADÓ

La seva esposa, Bonaventura, i la seva filla, Antònia, manifesten el seu bon record amb la publicació d'aquesta nota.
Al cel sia.

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2^{on} • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

MUTIS CALLATIS

Es veu que encara n'hi ha d'aquells que els troben més guapos amb la boca closa -als discrepans, vull dir-, a les veus que no sempre diuen amèn i que, aleshores, poden contradir.

La cosa comença a tufejar. És una olor indesxifrable, amb rastres de bledania i de merda vertadera, però encara ara sense determinar. S'ha arribat al punt de minimitzar la circumstància d'aquella pobre vaca, que en comptes de fer llet, feia llàstima.

És com si a aquest racó del migjorn mallorquí s'haguessin posat d'acord; són massa coincidències: una publicació que més o manco surt per les festes, una persona que escriu, un escrit que mai no arriba a sortir, una excusa i, bona nit si et colgues! Coses en comú n'hi ha més, però ni cal esmentar-les.

Semblava que les hores glorioses, de la infame censura, eren un mal record del passat. Les formes, només les formes han baratat; el fons és manté incorrupte i sà.

Jo.

Tota l'esperança ja s'ha esvaït. Se n'ha anat en orris allò que semblava un alè de millorament, de supervivència per a la pagesia campanera. Als seus inicis, Can Blai -així ho deia tothom, malgrat la lletreta H que mig embullava el personal- va tancar les seves portes fa mesos, entre la indiferència de molts i el regust amarg dels qui s'hi guanyaven el sou. INCOMA. COVA. BLAHI. AGAMA. BLANCH, en el seu silenci, signifiquen la desaparició de la indústria aparentment sòlida del poble. Tot desfet. Tot esbucat.

Aquesta vaca del reclam publicitari no somriu, i això que aquells eren temps d'una mica d'eufòria: mig litre de llet a sis pessetes. Tota una aventura. Però tot ha anat minvant, darrerament. Les vaques no amaguen el seu desencís, i els hortolans duen les ombres magres. Algú hi veu un lleu tel d'esperança, però sembla que les parades d'alfals ja no produiran verdesca per alimentar el bestiar.

A Can Blai el rovell pren color de tristesa. Ja no poden demanar llet sana i fresca al nostre proveïdor habitual. Amb tot i això, la imatge d'aquesta vaca reflecteix la tristesa actual. Però, com diuen, no hi ha temps que no torni...

¡¡Yo...
como vaca, les
recomiendo
la leche
"BLAHI"
la leche sana y fresca de
CAMPOS DEL PUERTO

PIDALA A SU HABITUAL
PROVEEDOR

AL PRECIO DE 6 PTS. BOTELLA DE 1/2 LITRO

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ
REPARACIÓ I MANTENIMENT
DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES
MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73
Carrer Major, 34 • CAMPOS

AUTO ESCOLA

Tota classe de
permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

Catalina Nicolau Vidal, Sa Mestra Majora

A madò Catalina Nicolau Vidal li diuen de Can Majora, té 87 anys, sempre a viscut a plaça i és coneguda a la vila per «sa mestra Majora». Ha dedicat la seva vida a l'art de brodar, des dels 14 anys no ha fet altra cosa i n'ha ensenyat a un munt de joventes al llarg dels anys.

En arribar a ca seva, un ñorabaixa calorós de setembre, la trobam asseguda brodant. Ens mostra la feina començada donant-nos tot tipus de detalls sobre els dibuixos, els colors que ha posat, les gases que ha treballat enmig de les flors... Per una estona deixa el brodat damunt la taula i ens posam a xerrar amb ella de moltes coses, la seva memòria és immillorable i la conversa resulta ben entretinguda.

— En el vostre temps, què fèieu quan anàveu a escola?

— En aquell temps no hi havia els estudis que hi ha ara, sé llegir i escriure. Anàvem a costura a ca ses monges, el dematí donàvem la lliçó i escrivíem un poc, l'horabaixa fèiem «labors» i passàvem el rosari i ja havíem acabat la costura. Això era l'escola.

— A què vos heu dedicat?

— De l'edat de 14 anys sempre he brodat. Na Maria Alova va ser la meva mestra, era una brodadora que era amiga de na Terrola, varen aprendre plegades a ca ses monges però na Maria Alova ho va deixar anar molt aviat, i no crec que n'hagi ensenyat d'altra més que jo, sempre li vaig tenir molt d'afecte.

— Sempre heu brodat pels altres?

— Sempre he brodat per altra gent, però d'ençà que estic jubilada faig feina per a mi; ara, que sempre he fet feina per les al.lotes que vaig ensenyar, n'hi ha que ja són padrines i fan per als néts, i les que no tenen néts tenen fills... sempre els he tret els dibuixos i els he dit així com ho han de fer. Així és que jo no estic quasi mai tota sola, sempre hi ha qualcú.

Ara deu fer 6 anys que em varen fer un homenatge totes les al.lotes que venien a brodar aquí, jo no sabia res i vaig quedar freda, vàrem ser devers 46 dones. Per aquí ha passat molta, molta de gent, però, amb els anys que tenc és forçat.

— De brodadores com vós, quantes n'hi havia a Campos en el vostre temps?

Foto: Sebastiana Lladó (FOTO VIDAL)

— Hi havia na Francisca Terrola que feia feina, na Maria Alova (que aviat es va retirar perquè no podia) i jo. Ara, més envant s'hi varen posar un parell que feien feina a ca Na Terrola.

I ara això s'acaba perquè no hi ha ningú que n'apregui ni ningú per ensenyar. Totes les que han passat per aquí només fan feina per als fills i els néts, ningú n'ensenya.

— Vós sempre feis els dibuixos?

— Sí, tu t'ho imagines i com que en tenc dues caps plenes, vaig triant i triant... N'hi ha alguns que els he modificat un parell de vegades, un pic poses unes roses, un pic unes altres i sempre surt diferent. Quan una persona vol brodar i té el dibuix fet, té molt d'avantatge perquè dibuixar duu una bona estona de comprendre i quan te'n tems has perdut un parell d'hores fent el dibuix.

— Quina era la roba que es brodava la gent?

— Quan es tractava de nuviis, quasi tot. Un temps se'n duien una partida de camises, camions, combinacions, faldes, calçons... i una caixa de llençols i coixineres per al llit bo, estovalles que primer es feien

blanques de domàs i llavors varen venir les estovalles brodades de punt mallorquí... Amb una paraula, tenien unes caixades que eren de veure.

— Si sempre heu viscut aquí, haureu vist molts de canvis en aquesta plaça?

— No vaig néixer aquí, però hi vaig venir quan tenia 7 anys. Mon pare ja havia estat llogat en aquesta casa. En el temps de mon pare, això era la Plaça de s'Abeurador, aquí davant hi havia una sínia amb una somera que voltava, perquè un temps hi havia una cisterna a cada carrer, duien els animals a beure aquí. Aquesta casa fa aquest racó perquè havien de mester el revolt per a la sínia, les altres cases també feien volta però les varen reformar fa pocs anys.

Quan jo era petita, abans de la República era la Plaça Major, llavors va ser Plaça de la República, amb el Moviment Plaça del General Franco, ara torna ser Plaça Major i l'anomenen Plaça de can Pere Ignasi.

Quan era nina, hi havia el pes de l'Ajuntament. Quan venien els mercaders, compraven els porcs grassos, els duien aquí i els pesaven. Després se n'anaven carros carregats cap a Felanitx a la matança.

Les placres, un temps es posaven davant l'Ajuntament, just davant can Boixa i cas Murer, i cap aquí fins davant ca ses Pomarettes; la peixateria estava a baix de l'Ajuntament. Llavors ho

En aquell temps hi havia
pocs doblers, a les cases que
hi havia 40 duros eren rics.

✓ Fent una volta per la vila

varen llevar tot i ho posaren damunt la plaça.

— **Sempre s'ha fet el mercat en dissabte?**

— Un temps cada dia n'hi havia, només venia a vendre la gent del poble, llevat del temps de les pomes que venien pomers de Manacor. Quan va començar a venir gent externa un venia el dilluns, l'altre venia el dimecres... i varen posar que sempre fos el mateix dia, el dissabte.

— **Què ens podeu contar de la casa de can Pere Ignasi?**

— Just davant ca nostra hi havia el corral, amb una portassa gran i un temps hi havia el celler, entraven els carros carregats de raïm, feien vi i el venien.

El temps de la República varen requisar la casa i durant el Moviment varen posar l'Estat Major. Quan varen venir soldats tots pertanyien aquí i feien el ranxo dins la portassa de Can Pere Ignasi. Hi havia set companyies que formaven en set files. En vàrem tenir devers set anys de soldats, primer d'infanteria i llavors d'artilleria. Els Majors es col.locaven en cases particulars, nosaltres vàrem tenir un Tinent. Molts varen deixar al.lota i es varen casar aquí.

— **Fins quan vàreu anar vestida de pagesa?**

— Quan jo era petita tothom hi anava però llavors vàrem començar a voler vestir de ciutadanes, jo vaig ser de les primeres a devers 16 anys. Ma mare em va dur a Palma a tallar els cabells perquè a Campos no hi havia perruqueres. Quan volguérem anar vestides de ciutadanes, saps que ho trobaven de gros!

— **Haureu vist molts de canvis en la vostra vida?**

— Jo ho dic, la nostra època hem viscut el canvi més gros que s'ha vist. Hem vist posar el tren, l'electricitat,

Quan jo era petita, abans de la República era la Plaça Major, llavors va ser Plaça de la República, amb el Moviment Plaça del General Franco, ara torna ser Plaça Major i l'anomenen Plaça de can Pere Ignasi.

el telègraf (que el varen posar dins Cas Sant, record que varen fer una festada, va venir fins i tot el Governador), el telèfon, ara hem vist la televisió, hem vist llevar el tren i arribar els cotxes. Me'n record perfectament del primer cotxe que va venir a Campos, era un descapotable i mon pare em va pujar a les espatles perquè el veïés, era davant el quarter de la Guàrdia Civil i tothom el va anar a veure.

— **Que vos agrada més la vida**

d'abans o la d'ara?

— M'agrada més la d'ara. En aquell temps hi havia pocs doblers, a les cases que hi havia 40 duros eren rics. Quan mon pare feia feina els al.lots anaven a duro i a quatre pessetes i el jornal era de sol a sol, no era com ara.

Quan se n'anaven a tomar ametles els homes havien d'anar a peu, pensa tu, 7 o 8 km, i quan arribaven allà ja estaven cansats i quan s'havia post el sol havien de tornar a peu. Record que un home es va comprar una bicicleta per anar a fer feina i la gent no se'n podia avenir, trobaven que no treia cap enlloc comprar una bicicleta per anar a fer feina, que n'hauria de fer molta per poder-la pagar.

Moltes gràcies madò Catalina, sa mestra Majora, per aquesta conversa tan interessant. Ben segur que molts hauran sabut un poc més de la història quotidiana de temps passats que només gent com vós ens la pot fer reviuire.

Antònia Sitjar

Núria Vives

Foto: Sebastiana Lladó (FOTO VIDAL)

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

CAMPOS MOTORS, S.L. **CM**

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasió

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

SALA I ALCOVA

Un panorama més aviat magre

RAMON SOLSONA

Ja no surt més el setmanari *Panorama*. No és una novetat que una revista mori, però l'argument de l'empresa mereix alguna reflexió. Oficialment, *Panorama* deixa de sortir per la saturació del mercat de setmanaris d'informació general.

Tants n'hi ha? Consulto un rànquing de revistes de l'any 1990 i trobo que la més venuda a tot l'estat és *Teleprograma*, amb més d'un milió d'exemplars cada setmana. A continuació vénen *Teleindiscreta* i *Pronto*, que passen dels 800.000. En quart lloc, *Hola!*, amb una mitjana de més de 600.000. *Lecturas* i *Setmana* passen dels 300.000 i fins al desè lloc no apareix un setmanari que es pugui considerar d'informació general, és *l'Interviú*, que figura en desena posició amb una mica més de 200.000 exemplars. Més avall hi ha *Tiempo* i, bastant més avall, *Època* i *Tribuna* (36è i 37è lloc), que passen de 90.000. *Panorama* ocupava el 48è lloc, amb 57.588 exemplars. En aquestes dades de l'OJD —insisteixo, de 1990— no hi consta *Cambio 16*, potser perquè no està sotmesa al control d'aquesta ofi-

cina. Saturat el mercat? Va molt més ple de revistes de moda, de cotxes i de decoració.

Ens hauríem de preguntar què vol dir informació general. ¿Els bustos de la portada de *l'Interviú* són informació general? ¿Ho és l'obstinada tendència pro-PP d'*Època*? Els primers anys de la democràcia es van menjar les revistes resistencials que eren el pinso intel·lectual del país —*Triunfo* i *Destino* en són exemples emblemàtics—, i les va substituir per nous productes que a empentes i rodolons s'han adaptat als gustos del mercat. A saber: el *destape*, els escàndols, el sang i fetge, la corrupció, la *jet-set* i, ara, els docudrames subsidiaris de la televisió.

El setmanari amb bona informació política, reportatges d'actualitat, amb rigor, amenitat i qualitat literària és una espècie periodística en extinció arreu del món. L'editorial Planeta es va gastar una fortuna fa uns anys per llançar *Opinió* i va fracassar. Probablement, els diaris d'ara, amb suplement dominical, seccions temàtiques, suplement monogràfic, especialistes de prestigi, col·laboradors d'élite,

etc., no deixen gaire espai a les revistes d'informació general.

El lector deu haver advertit que entre les revistes esmentades no n'hi ha cap de catalana. No me les puc inventar. Només *El Temps* manté un gran abast amb una tirada justeta. La premsa diària sembla tenir més mercat verge en català que en castellà, però una premsa setmanal forta sembla una utopia. Davant d'un quiosc és on m'agradaria discutir amb aquells que es queixen de la dictadura del català. En castellà pot no haver-hi gaires revistes d'informació general, però n'hi ha de cinema, de mobles, d'ecologia, de tots els esports, de puericultura, d'arqueologia, de ciències ocultes, de disseny, de ganxet, d'informàtica, de rock... Dictadura, diuen?

© Avui

Club d'Esplai Parroquial de Campos

Nins i nines de Campos:

Per a vosaltres i un any més el Club d'Esplai Parroquial obre les seves portes amb nous tallers, noves excursions i moltes coses més, tot perquè poguèu passar cada hora baixa dels dissabtes ben entretinguts i conèixer i aprendre moltes coses.

Recordau, dissabte dia 2 d'octubre s'obren les portes del Club d'Esplai Parroquial, el teu Club d'esplai.

T'hi esperam!

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3
 Tel. 65.23.78 • CAMPOS

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

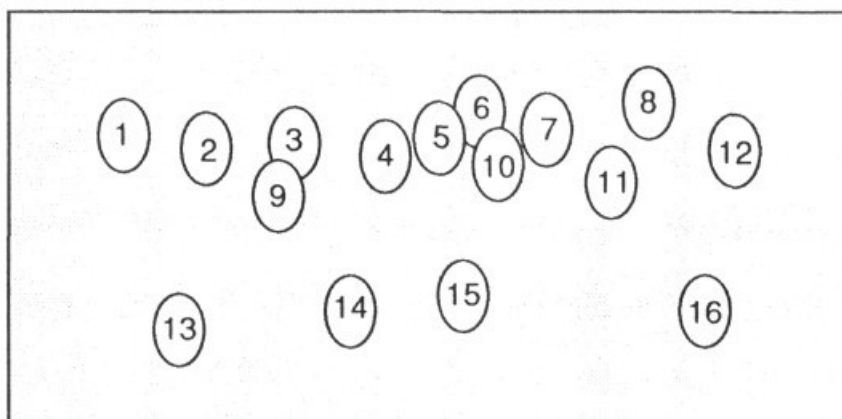
CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
 Tel. 64.03.70
 CAMPOS (Mallorca)

✓ Pel seu nom els coneixereu

- 1.- Gabriel Rosselló
de Ca's Civils
- 2.- Maria Vadell Tomás
- 3.- Magdalena Fiol Adrover
- 4.- Margarida Perelló Mascaró
d'es Balear
- 5.- Rafela Pizà mas
de Ca'n Mora
- 6.- Simon Moll Mercadal
de Ca'n Miquel Simon
- 7.- Miquela Vidal Barceló
de Ca'n Beu
- 8.- Bartomeu Burguera Mesquida
de Sa Barrala
- 9.- Melcion Lladó Oliver
de Ca'n Sion
- 10.- Joan Oliver
de Ca'n Pau
- 11.- Francesc Pizà
de Ca'n Mora
- 12.- Maria Lladó Oliver
de Ca'n Sion
- 13.- Tomàs Bujosa
(Municipal)
- 14.- Antònia Campos
- 15.- Joan Mascaró
de Ca'n Neula
- 16.- Guillem Moranta
d'es forn de Ca'n Moranta

19

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Clínica Dental i Estètica
Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennassar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenió de càries, Pròtesis i
Prevenió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC

**Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS**

CICLOS GORI

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

Taller Mecànic
CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Els anys daurats del ciclisme a Campos

Exposició i xerrada a la fresca organitzades per l'O.C.B.

L'època daurada del ciclisme campaner fou el títol de l'exposició que, organitzada per l'OCB, intentava recuperar la visió històrica d'uns anys que mai més no tornaran i que dins el nostre poble són un punt de referència molt important per conèixer la història esportiva de Campos.

L'exposició, que constava de més de dues-centes fotografies en blanc i negre i color, arrencava de les arrels del ciclisme campaner als anys 20 i arribava fins a la «mort» d'aquest esport a Campos a finals dels seixanta i principis del setanta.

La inauguració de l'exposició, dia 7 d'agost a les 9:30 del vespre, fou un èxit de públic ja que més de dues-centes persones varen passar per allà només en un parell d'hores. Cal destacar la presència de les principals autoritats locals del poble i de molts de corredors que eren protagonistes de l'exposició, entre ells Tomàs Garcies (Ribes), Guillem Timoner, Antoni Cladera i molts d'altres. Comptarem també amb l'assistència de Joan Serra, president de la Federació Espanyola de Ciclisme.

Al llarg dels 10 dies que va romandre oberta es calcula que foren a prop de 1.000 les persones que varen passar per l'exposició, fet que es pot considerar un èxit d'assistència.

Per complementar aquesta exposició, l'OCB va decidir incloure dins les xerrades a la fresca, que enguany es posaven en marxa, una que estigués dedicada al ciclisme a Campos.

Foto: Esteve Tomàs

Precisament aquest, el Ciclisme a Campos, fou el títol de la xerrada que va tenir lloc al pati de Sa Nostra el dia 10 d'agost a les 21:30 h. Els participants d'aquesta xerrada foren Guillem Timoner, Silvestre Ginard, Sebastià Serra (Banyat), Tomàs Garcies (Ribes), Antoni Cladera i Joan Vicens (Sifoner) actuant com a moderador Josep Antoni Sala, coordinador de l'exposició. També estava prevista l'assistència dels germans Antoni i Mateu Garcies (Ribes) però a darrera hora no varen poder assistir.

A la xerrada, i després d'una breu introducció i de la presentació dels seus participants per part del moderador, es varen tractar temes i es varen contar històries viscudes per ells i molt poc conegudes per la gent. Des de les missions de Sebastià Serra i Joan Vicens contra una moto, passant pel

«repte» entre Tomàs Garcies i Guillem Timoner, també es va parlar de la inauguració del velòdrom de Campos -Sa Pista- fins als campionats del món guanyats per Timoner; tot i això i més fou tema de conversa en el poc més de dues hores que va durar la xerrada.

Cal destacar també la participació del públic assistent, una trentena llarga de persones en la xerrada demanant als participants i, de vegades, recordant alguna cosa que els mateixos protagonistes no recordaven.

En definitiva, molt bona la iniciativa de l'OCB, tant per l'exposició com per la xerrada, que esperam que no sigui la darrera ja que actes com aquests fan que la història del nostre poble no es perdi i romangui dins la memòria de tots.

Redacció.

20

**BUGADERIA
TINTORERIA
SA BUGADERIA**

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ**

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

Dinar de sa Quinta de l'any 1941

Fet a Can Macià, un restaurant del Port d'Alcúdia

dia 22 de juny de 1993

Tenc un moment oportú
d'escriure a un paper
un dinar que vàrem fer
Sa Quinta del Coranta-u.

Era el 22 de juny
de mil nou-cents noranta-tres
quan Sa Festa celebràvem
amb uns quants anys de pensar
lo que teníem promès.

Així vos aniré contant
com es va organitzar
lo primer a missa anàrem
per gràcies a Déu donar
i es mateix temps pregar
per aquells que Déu cridà
que dins sa nostra quinta estaven.

Ja dins es carrer Major,
un autocar esperava
que teníem preparat,
i en Tomeu s'encarregat
passant llista mos cridava
i ses places col.locava
per si en faltava cap.

Estant a punt de partir
veient que tothom hi era
sa veu d'una campanera
un Pare Nostro va dir;
que després va oferir
per tenir un bon camí
i tot anàs de primera.

Deixant es poble a darrera
cap a Felanitx partírem,
de Felanitx, Manacor
veient un terrenno bo
amb un sembrat com allò
creis-me que feia mirera.

Dins Manacor, s'Alameda
un auto-stop vàrem fer
agafant sa carretera
que a Inca mos dugué.
De Campos era es xofer
amb so carnet de primera.

A Inca férem parada
per anar a berenar,
abans mos vàrem mostrar
sa fàbrica que fan galetes
que a tots mos agradà
ja que una bossa ens donaren
perquè en poguéssim menjar.

Foto: Tomeu Pizà

— Grup de persones de Campos de la quinta del quaranta-u al dinar que varen fer al Port d'Alcúdia

Després es va berenar,
i d'es cap d'una estoneta
mos dugueren a Lloseta
a veure un Museu tancat
amb uns quadres exposats
alguns d'ells d'es sigle tretze.

Sa gent prest per poder dinar
s'hora tenien donada
tornant prendre sa tirada
fins dins Alcúdia arribar,
i allà poguérem anar
dins Es Mercat
una estona
mercadejant, fent sa broma
i alguns que varen picar.

Teníem s'hora donada
per tornar-nos encolcar
deixant Alcúdia darrera
agafant sa carretera
que sol arribar fins Artà.
Un pont vàrem atravessar
conegut per «d'ets anglesos»
no molt enfora d'allà,
i paràrem a un lleterero
que deia Can Macià.

Aquí vàrem davallar
trobant les taules posades
que teníem preparades
per poder noltros dinar.

Arròs «a la marinera»
que tenien preparat
i com que estava esplugat

podíem menjar aviat
sense mollar sa cuera
ni molestar cap veïnat.

I després es segon plat
va ser bistec rebossat
patates i ensalada,
vi, aigo embotellada
xampany i un gran gelat;
café, a gust rebentat,
tothom quedà conformat
d'haver fet tal passejada.

Acabà amb sa brindada,
dins es moment oportú:
Visca el coranta-u
que no no hi manqui ningú
si venim altra vegada!

Un poc de ball se va armar
fent-se espassar sa panxada;
quan sa gent va estar cansada
i amb ganes de passejar
mos vàrem tornar encolcar
mirant sa platja que hi ha
a dins aquella raconada.

Podria més afegir
per donar sa festa acabada
a Can Cinto férem parada
i a Plaça ens vàrem despedir;
tothom prengué es seu camí
desitjant es tonar-hi
si pot ser altra vegada.

Francesc Trobat Barceló.

SOPAR DE L'EQUIP DE CALL VERMELL RÀDIO

Dia dos de setembre passat, l'Ajuntament de Campos reunia en un sopar de companyonia els actuals membres de l'equip que duu endavant l'Emissora municipal Call Vermell Ràdio.

L'equip està format per les persones que segueixen el curs de formació inicial que es va organitzar per l'Ajuntament i no inclou possibles col.laboradors de programes determinats, ni gent que, havent assistit al curs, s'hagi desvinculat del projecte.

El sopar pagat per l'Ajuntament tingué lloc a la Pizzeria «la Piazza» i fou una forma d'agrair la tasca que s'està duent desinteressadament per part dels components de l'Emissora. El Sr. Molina, regidor municipal, hi assistí com a encarregat nomenat pel Batle de tots els assumptes que facin referència a la ràdio local.

INFORMATIUS D'ANTENA 3 MIGJORN

Des del passat dia 20 de setembre, Antena 3 Migjorn (98.5 FM) ofereix als oients dos informatius diaris dedicats a la comarca del Migjorn (Llucmajor, Campos, Ses Salines, Porreres, Felanitx i Santanyí). S'emeten a les 8:20 i a les 14:15 h.

GERMANDAT DE DONANTS DE SANG DE MALLORCA. DIADA DE LLUC '93

El passat diumenge dia 26 de setembre es va celebrar la Gran Diada de Lluç-93 que és la festa anual dels donants de sang de tota Mallorca. En aquesta festa, així com a la Santa Missa -presidida pel Bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda- hi assistiren les principals personalitats polítiques de l'illa. Cal destacar així mateix la inauguració del monument als «Donants de Sang de Mallorca», oferit pel Consell Insular de Mallorca.

SUBVENCIÓ A L'AJUNTAMENT DE CAMPOS PER ACCIÓ SOCIAL

Segons ens informen fonts oficials l'Ajuntament de Campos ha rebut 9.789.192 pts. pel Pla Concertat de Prestacions Bàsiques, l'anomenat PPB, que és un Pla del Ministeri d'Assumptes Socials per a tot l'Estat Espanyol per tal d'aconseguir que tothom tenguí unes mínimes prestacions socials: informació i assessorament al ciutadà, ajuda a domicili si és necessària i prestacions econòmiques en situacions de greu necessitat o de infortuni familiar o personal. Els serveis socials avui són una realitat a tots els municipis de Mallorca. Cada Ajuntament té una autonomia

per establir els seus serveis socials.

La distribució dels doblers del Ministeri entre els pobles la fa el Consell Insular de Mallorca que enguany disposava de 123.800.000 pts. Els doblers assignats estan en proporció a la població i als projectes que es desenvolupen.

III SETMANA DE CUINA DE L'OCB.

L'Obra Cultural Balear ha organitzat per a la setmana de La Fira la III Setmana de Cuina, que enguany no se celebrarà com era habitual a Can Joan de Can Pau, sinó al conegut restaurant Can Cos de Campos. Aquesta Setmana consistirà en una presentació a càrrec d'un conegut escriptor, dos dies de menús elaborats per dos grans mestres de la cuina i un quart dia de degustacions de productes campaners.

La inscripció es farà a la Impremta Adrover dels dies 11 al 16 d'octubre.

XIV PUJADA DE LA PART FORANA A LLUC A PEU.

La XIV pujada de la part forana a Lluç a peu reüní un nombrós grup de campaners, el passat dissabte dia 11 de setembre a les 7 de l'horabaixa, a la Plaça des Pou Nou.

Aquesta peregrinació al monestir muntanyenc emblemàtic de la mallorquinitat, es fa realitat després de treballs i preparatius que s'han d'agrair als organitzadors i col.laboradors. Fan tota aquesta tasca amb la intenció de mantenir vius els antics lligams que uneixen la part forana amb Lluç. De Campos, enguany partiren 115 marxaires a peu i des d'Inca 45 per caminar 61 km i 18 km, respectivament.

La perfecta organització per atendre en qualsevol moment els pelegrins i la importantíssima col.laboració dels ràdioaficionats campaners mereixen tots els elogis.

Foto: Arnau Perelló

— Un punt d'avitallament de la Pujada de Campos a Lluç a peu. S'hi reconeixen alguns organitzadors.

PUBLICITAT A RESSÒ:

Maria Bauçà

Tel. 65.01.47

Laborables:

de 17'30 h. a 20'00 h.

Damià Huguet.

El poble és essencialment agrícola, viu -i ara com ara malviu- de l'agricultura, de la terra de conradís i de reguiu. Des de fa segles l'home que habita aquestes terres de secà, rogenques, dures, ha cultivat el seu terreny amb fermesa, aprofitant cada pam de terra prima: ha fet feina feixuga, de sol a sol, conrant tots els marges, espedregant les rotes, aprofitant minuciosament llobades i antanes, no deixant perdre ni un bri de cultiu. Tot allò que es sembra i creix amb les pluges d'hivern i el sol de l'estiu té un preu, un preu que no és altre sinó el de la suor que el pagès regalima a diari damunt la terra, de cap a cap d'any. Un gra de blat, d'ordi o de xeixa té un valor immens, i l'home que conra quarterades i quarterades de terra de secà no ignora que res no es pot tudar: s'ha d'aprofitar tot. I així des de fa segles; un any i un altre any. En una feina monòtona, dura, sempre pendents del temps que farà, del vent o d'una bona pluja d'abril, a la primavera d'arrodonir una bona anyada.

Els pagesos es queixen sovint. Ja de bon matí -és gent que se sol aixecar abans que lluí el primer raig de sol- surten al corral de ca seva i alcen el cap mirant el cel: ensumen l'oratge, observen si hi ha boires, capten amb una total precisió el sentit d'on bufa el vent, diàriament, com una quimera que en aquestes primeres hores quan canta el gall, grufen els porcs dins la soll o potegen les bífies dins la païssa, amb set i fam, es fa més intensa, més simptomàtica. Un pagès, de bon matí, sap el temps que farà el dia d'avui i el de l'endemà. No sol errar-se gaire. Però es queixa sempre. Si plou considera que hi ha massa saó i pensa que convendria que no ploqués tan espesses vegades. Si hi ha sequera, desitja que ploqui una mica, si pot ser una estona

Un Talec amb farina

cada dia, sense fer arruixats forts, perquè així la terra es beu millor l'aigua que cau.

Si fa vent es queixa perquè en fa massa; i si no en fa desitja que bufi una mica de gregal o de xaloc, que són vents que sempre milloren l'anyada. I així cada dia, cada any, des de fa segles i segles. El pagès llaura, sembra, sega i fa garbes de l'ordi o del blat que cultiva a les seves terres. Uns sacs de gra que li donaran pa per viure tot l'any, en una rutina quotidiana plena de silencis, tacada de suor i de pols, amb calls a les mans i clivelles al rostre. Però no ignora que cal sobreviure, i així s'enforteix amb el seu treball i amb tot el seu esforç. Entrada de fosca arriba a la vila, es renta, sopa, es vesteix d'home de carrer i va a fer un rebenat amb cassalla a una taverna de la vila. La seva dona aprofita per anar a comprar allò que precisa a la botiga, i duu un talec de farina al forn perquè li facin dos pans.

Als forns de pa de la vila - i dit això pens que ens hauríem d'avesar a anomenar-los una fleca, perquè a molts de llocs on venen pa no hi ha forn on es cogui una barra de pa, ni una coca, ni tan sols una ensaïmada, i per tant el nom que donam a l'establiment no és del tot correcte-, als forns de pa, i perquè ens entenguem, ja entrada de fosca, amb el sol declinant, vermellós o groguenc, tot just abans de l'hora de sopar, s'acaramullaven, meticulosament ordenats, tot un embalum de talecs, de saquets de tela i de bosses amb farina al peu del taulell o a qualsevol racó precís del segon aiguavés de la botiga, que el propietari mantenia adosat perquè la gent hi deixàs el seu talec, amb l'encàrrec que el forner en fes tres o quatre pans de farina d'ordi, de blat, que eren els que precisava per passar tota la setmana.

Ja devers la mitja nit resultava enormement curiós, certament impactant, com un misteri en la fosca, observar tota aquella filerada -de vegades acaramullada- de talecs plens de farina que la gent havia anant deixant al forn perquè en fessin el seu pa de cada dia. A Can Lluís de vegades s'hi podien comptar més d'una vintena de

talecs, pulcrament fermats; i cap d'ells no era igual. Normalment ningú no hi posava un paperet amb el seu nom perquè aquestes diferenciés dels altres, sinó que únicament cada talec duia brodats uns signes -majoritàriament en forma de creu-, uns petits cercles de fil vermell o unes inicials ben brodades que identificaven el seu propietari.

El forner, a l'hora de pastar, entre el silenci i la fosca densa de la nit, coneixia amb una saviesa i una precisió difícils de definir, el propietari d'aquell talec de farina. Pacientment, a altes hores de la nit, quan tothom dorm, el forner començava a pastar la farina de tots i cada un d'aquells talecs. En feia una massa de pa, els deixava tovar, i al cap d'unes hores els enformava perquè una vegada cuits, ja de bon matí, l'amo o la madona anés a recollir-los.

Meticulosament ordenats en una post llarga i gruixada devora el taulell, el talec ben aplegat, tots els pans del dia omplien l'espai del forn. Uns signes precisos els diferenciaven uns dels altres: dues creus, tres retxes, uns cercles, dos pessics. El forner -i la dona del forner- sabien amb precisió de qui era cada pa. Una olor frenètica de pa recentment tret del forn, daurat, cruixent, una mica calent, envaïa la botiga. Era una olor sensual que es mesclava amb l'olor densa de les ensaïmades calentes, saïmoses, i les coques de verdura, tot conformant una boira càlida i frenètica, profundament olorosa.

Si era temps d'hivern s'entelaven els vidres que donaven al carrer, i el forner sortia a prendre una mica de fresca, amb el davantal posat, i vestit amb calçons de llista blava i un mariol.lo blanc, netíssim sempre. Damunt el portal observava els primers raigs groguencs del sol que neixia. Els més matiners començaven a trescar els carrers de la vila, uns al bar i d'altres directament a la feina. Els pagesos havien junyit el carro i sortien a treballar les seves terres. Començava el tragí quotidià, monòton, senzill, humil, casolà, de vegades amb una fresqueta agradable, encisadora i subtil: el pa a la sarrieta amb un bon tros de sobrassada o de formatge. I un barralet de vi.

aquestes tradicions que hi ha a la Mediterrània, i ho havíem fet al marge del nom d'UC per no confondre la gent. Per exemple, hi hagué una temporada que treballàrem sobre poetes àrabs civissencs del S. XI i això, dins un conjunt com UC... La gent diria: però que fan aquests ara? Per això durant uns anys hem treballat al marge del nom d'UC i una vegada hem tengut aquestes coses aclarides, ho hem begut i ho hem incorporat a la proposta de música popular, és quan hem tornat a posar en marxa a UC.

J.M.: De totes maneres el llançament d'UC fou en un moment històric: hi havia una dictadura, la Nova Cançó estava a dalt del tot...

V.P.: També ens va agafar una època de crisi. La gent de la Nova Cançó no sabíem gaire bé què fer, si ser artistes, si ser agitadors culturals -que és el que érem en aquells moments-, el paper de la cançó perd importància perquè la situació socio-històrica canvia i hi ha una crisi...

J.M.: En aquests moments la nostra proposta musical es valora més per la música. Abans les cançons tenien un contingut extra-musical.

V.P.: Ara en els recitals, que procuram que no siguin «revival», a part de la gent de la dècada dels 40, que varen lluitar contra la dictadura i que d'alguna manera gaudeixen d'aquestes propostes, també hi trobam gent d'entre 15 i 25 anys que no ens va conèixer en els nostres inicis però que s'enganxen a la nostra proposta. Repassant una mica com està la situació actual, probablement està pitjor que abans, d'igual manera però igual de fotuda. L'inici de deteriorament ecològic d'Eivissa, que va començar en els anys setanta, en aquests moments, està totalment consumat. Des del punt de vista de la recuperació de la llengua i la cultura, la situació està deteriorant-se per moments, cada any disminueix el percentatge de gent que parla català. Estam en un 37% de la població que el parla i, any rera any, aquest percentatge baixa. En aquells reivindicàvem la llengua i la cultura, lluitàvem contra la dictadura, ara tenim unes institucions pro-espanyoles i quan pujam als escenaris hem de reivindicar el mateix i dir que això va malament.

J.M.: A Eivissa, en aquests moments, les institucions no tenen més remei que acceptar una sèrie de coses

per cobrir l'expedient i donar-li un pòc de veu al català però, si poguessin ens farien passar pel tub a tothom qui parla català.

V.P.: En aquests moments, a Eivissa, des del punt de vista institucional el català és un acte folclòric, una pinzellada tòpica i típica. La imatge d'Eivissa és la de «Ku», de «Pachá», de la «marxa» de la jet-set. És una imatge que podria ser de Honolulu o de qualsevol altre lloc, una imatge absolutament desarrelada del nostre context nacional.

—Quina opinió vos mereix que l'Ajuntament de Campos hagi autoritzat un concert de rock que comença mitja hora abans del vostre?

V.P.: No en teníem ni idea.

J.M.: No ho sabia, però ho trobava una nota de mal gust. Allò bonic de les festes és que, als actes, hi pugui anar molta de gent. Si fas un acte i llavors, a la mateixa hora se'n fa un altre per rebentar aquell no és lògic. L'Ajuntament és el que perd els doblers i fa l'ase. Per això no calia que ens fessin venir d'Eivissa, és absurd, és una contradicció.

V.P.: També és cert que el rock és una altra alternativa de música. Nosaltres no feim rock perquè pensam que el rock és un llenguatge anglosaxó i que no està lligat a la nostra cultura, però respectam que la gent faci i vagi on vulgui.

—Quin serà el camí d'UC a partir d'aquest disc? Canviareu alguna cosa?

V.P.: Hi ha poques coses a canviar. Nosaltres no feim música tradicional, això ho volem deixar ben clar; som un grup de música moderna però volem que la nostra sigui una proposta de música popular i arrelada a la nostra tradició i a la història del nostre poble. Per això adaptam cançons tradicionals i si feim servir ordinadors i sintetitzadors és perquè vivim en aquesta època i feim una música d'ara. Quan tocam la nostra música volem que sonin els segles d'història que portam darrera des del punt de vista sonor i cultural.

J.M.: De totes maneres el canvi ja s'ha produït en aquest disc, que és una feina de reflexió de molt de temps. Des de la sortida al carrer del darrer disc hem fet molta feina: hem anat evolucionant, reflexionant, «picant» un pòc d'aquí i un pòc d'allà i aquest disc és una espècie de síntesi. Aquest és,

en definitiva, el camí.

— A part dels instruments moderns que portau, heu intentat recuperar algun instrument típic d'Eivissa?

V.P.: A Eivissa no hi ha molta cosa per recuperar: només hi ha el tambor, les castanyoles i la flauta que nosaltres normalment portam. Avui per qüestions de pressupost no portàvem les castanyoles, però normalment les duim.

— I instruments de les altres illes?

J.M.: Algun instrument de corda, que a Eivissa no hi ha, que dona un aire mariner a les nostres cançons com per exemple la guitarra, el bezuqui, el banjo, el llaüt.

— Per acabar, pensau que la vostra música està arrelada a la gent dels pobles?

V.P.: Nosaltres pensam que sí, que precisament feim una música molt arrelada perquè surt de les arrels històriques de la música del poble. El que passa és que no és una música massa promocionada.

J.M.: Més que res és un problema d'informació de la gent, d'una educació històrica. Ja sabem que les institucions no faran el possible perquè la gent sàpiga qui és, quina cultura porta, d'on ve, cap on va. Les institucions desfiguren aquestes coses, per tant hem de ser la gent de «a peu», els de fora de les institucions, el que hem d'assumir aquest paper. És molt trist que, com deia Victori, estiguem més fotuts que durant els anys setanta. La gent està molt desmobilitzada en qüestions de cultura del poble i costa molt de mobilitzar.

Aquí acaba, per qüestions d'espai, la xerrada llarguíssima i interessantíssima amb Victori Planell i Joan Marí, els components d'UC. Però com diu la lletra de la seva «canço de vesprada», lletra d'un poema de Marià Villangómez, «voler l'impossible ens cal i no que mori el desig».

Josep Antoni Sala i Fel Draconis

Clementina Clara

Instructora diplomada de Ioga
i Salut Integral

Aquesta vida, preparació per a altres existències

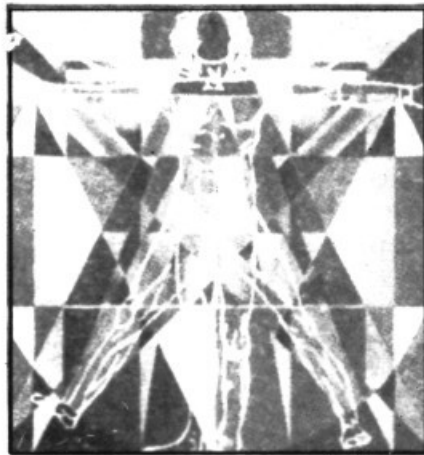
Hi ha vida després de la mort? (III)

Hi ha res més important que la salut? I què hem d'entendre per salut? La salut no és únicament l'absència de malalties, també és sentir-se bé psíquicament i física, ple de ganes de viure i carregat d'energia i d'alegria., dit amb altres paraules: sentir-te en equilibri i centrat. Això és la salut integral!

Només a partir d'un cos sà podem utilitzar la ment per avançar en el camí del nostre propi autodescobriment, primera passa en el camí cap a la nostra realització en aquesta existència i preparació per a les altres.

Moltíssima gent se sent insatisfeta amb la vida que ha de dur, ja sigui per les sensacions físiques desagradables (malestars orgànics generals) o bé per qüestions psíquiques que es reflecteixen en uns estats d'ànim negatius (manca d'alegria, depressions, sensació de buidor, etc). Reflexionem un poc cada dia sobre l'origen de tota aquesta misèria. Simultàniament naixerà dins nosaltres un desig irrefrenable de voler viure de cada vegada més conscientment. I anirem aprenent de descobrir el perquè profund de totes les coses i situacions, per què tenim uns comportaments determinats, començarem a descobrir el sentit profund de la vida, i sobretot sentirem molt clarament que hi ha una força interior a la nostra completa disposició i que només fent un petit esforç diari la podem potenciar i utilitzar, amb més bons resultats dia a dia... I com podeu imaginar això implicarà que la nostra sensació de felicitat anirà en augment constant.

Aquest camí d'evolució personal no és fàcil. Requereix un esforç constant per part de la persona mateixa i és un camí que també exigeix sacrifici, esforç, una gran voluntat i, sobretot feina, tant

a nivell físic com en el pla espiritual.

Perquè, com ens podem sentir a plaer espiritualment o psíquicament si el nostre organisme està malalt o suporta un caramull d'imperficcions? I és per això que la feina ha de ser doble: a un nivell físic i a un nivell espiritual. I com més bé funcioni el nostre cos, millor i més fàcilment es despertarà l'esperit.

Per tant, treballem d'entrada per aconseguir un grau de salut satisfactori que ens permeti començar una feina ben feta d'autorealització, que no vol dir ni més ni pus que evolucionar, descobrir les nostres facultats amagades. Fet i fet, el nostre organisme

no és més que l'expressió més visible del nostre esperit, de la nostra ànima. I per cert, què en sabem del nostre cos i de la nostra ment? en general, es pot dir que tenim un organisme i una ment capaç de funcionar a un cent per cent de les seves facultats i que nosaltres només n'utilitzam un u per cent. A continuació trobaràs una relació molt resumida d'aquelles coses concretes que pots fer per millorar, per sentir-te íntegrament sà:

- 1) una alimentació natural i equilibrada.
- 2) practicar un exercici adequat, per exemple el ioga.
- 3) adquirir a poc a poc uns coneixements intel·lectuals i culturals que ens permetin ser capaços de relativitzar les coses i les situacions.
- 4) col·laborar amb qualsevol grup que tengui com a ideal defensar la Terra i la persona contra qualsevol agressió (moviment verd, Amnistia Internacional, ajuda als marginats, etc)
- 5) fer-te conscient de la gran responsabilitat del nostre comportament, tant envers tu mateix com envers els altres (pares, germans, amics), que tots som iguals com les gotes de l'Oceà.
- 6) estimar i respectar l'entorn i ser conscients de la nostra aportació a la degradació d'aquest planeta. Si hem de viure de la Terra, per què la feim malbé? No és això una clara autodestrucció?

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47

Laborables: de 17'30 h. a 20'00 h.

Fora de banda Comença l'espectacle!

Josep Antomi Sala i Toral

El passat dia 29 d'agost va començar la temporada lliguera del C.E. Campos en categoria Preferent. El primer partit el jugava a Consell: el resultat fou favorable als consellers per 2 gols a 1. El segon partit, disputat a Campos, va tenir com a rival el Murense, equip a priori molt reforçat i del tenien bones referències. El resultat no deixà lloc a cap dubte: 3-0 favorable als campaners, en un partit on, sobretot a la primera part - en què es marcaren els tres gols - fou de domini total del Campos.

Pareix que el Campos ha començat amb moltes ganes aquesta temporada i que podem aspirar a tot. encara és un poc prest per llançar les campanes al vol però el joc de l'equip fa concebre expectatives de futur.

Pel que fa a l'equip juvenil, va començar la lliga el diumenge 5 de

setembre a Pollença; el resultat fou immillorable, 3-6 a favor dels campaners, en un partit en què els d'aquí donaren una lliçó del que és futbol d'atac. Cal, però, replantejar un poc els esquemes defensius perquè tres gols en un partit són molts de gols. De tota manera, el començament de lliga en aquesta reestructurada Lliga Nacional Juvenil fa concebre esperances de què l'equip quedarà en un lloc davant de la classificació o, al manco, que conservarà fàcilment la categoria.

El que no ha començat tan bé, encara que té temps de sobre de rectificar és l'equip cadet. En els dos partits disputats fins al moment, els resultats han estat negatius. En el primer perdien a Campos contra l'Avance d'Artà pel resultat de 1-4 i en el segon la derrota era a domicili, a Pollença per l'escandalós resultat de 6 a 1. Cal encoratjar aquest equip perquè els seus resultats millorin. La lliga és molt llarga, aquest no és el camí i temps hi ha per rectificar. Ànim!

Temps de joc

En Guillem Mascaró és el nou entrenador del C.E. Campos de Preferent. Va començar entrenant al seu poble natal, Sant Jordi, fins arribar al primer equip. Després va entrar a formar part de la disciplina del CIDE entrenant un equip juvenil. En el temps que duu entre nosaltres ha canviat totalment la fesomia de l'equip tant interior com exterior. Interiorment, la caseta ha guanyat en il·lusió, ganes de guanyar i esperit de sacrifici. Tot això s'ha traduït a l'aspecte exterior en un millor joc, un pressing asfixiant pel contrari i més ocasions i més clares de gol davant la porteria contrària. Seguint en aquesta línia de joc, els resultats seran tan satisfactoris com tots esperam i desitjam.

Josep Antoni Sala i Toral

MATEU NICOLAU URREA
Gestió i assessorament fiscal i empresarial
Acequia, 12 • Campos A 10 Tel. 65.03.45

Cafè Balear

Entrepanes i Tapes variades
Disposam de torradores

Carrer Síquia, 30 • Tel. 65.27.55
07630 CAMPOS

CA'N RAÜLL
COPISTERIA • PAPERERIA

- Fotocòpies
- Multicòpies
- Fotocòpies color
- Ampliació de fotocòpies
- Plastificacions
- Enquadernacions
- Papereria en general
- Estampació en camisetes
- Servei de Fax
- Rètols per ordinador
- Segells de goma
- Arts gràfiques

C/. Mollnos, 6 • Tel. i Fax. 82.74.64 • FELANITX

Bàsquet

Miquel Oliver Bauzá

Pel que respecta al 1er Torneig Vila de Campos de «Streetball» (bàsquet a 3), vull fer ressò de la gran participació que hi va haver ja que es va inscriure dotze equips a la categoria masculina, dos a la femenina i dos a la mixta. el guanyador d'aquest torneig va ser l'equip «Ja ho val padrina» que s'imposà a la final a l'equip de «Solitaris». El tercer lloc fou per l'equip «Bàsquet IV»; el quart classificat fou «Campos Bous». Només resta dir que l'equip guanyador estava format per quatre llucmajorers i que la seva victòria va fer bons els pronòstics que s'havien fet.

Per una altra part, he de comentar el segon lloc aconseguit per l'equip senior femení del Campos en el quadrangular que es va jugar per les festes de la Mare de Déu d'agost. L'equip campaner a les semifinals va guanyar a l'equip del C. B. Santanyí per 4 punts; però al la final perdé de sis punts, al descans perdia de 26 punts, davant l'equip de Ses Salines. El tercer lloc fou pel C.B. Santanyí i el quart pel C. B. Lluçmajor.

Bé, això és tot. Només em resta dir que durant el mes de setembre tota la màquina del bàsquet campaner s'haurà posat en marxa, però ja en xerrarem més endavant.

Club Aeromodelisme Campos

3er. Open linternacional d'Aeromodelisme V. C. Campionat de Balears de combat .F.2.D. 1993

Els passats dies 25 i 26 de Setembre, organitzat per la Federació Balear de l'Esport Aeri i el Club d'Aeromodelisme «Mallorca», segons la normativa FAI, es va celebrar a Magalluf el 3er Campionat Internacional d'aeromodelisme en la modalitat V.C. de combat.

Referent a l'organització s'ha de destacar que fou brillant i amb una elevada participació amb representacions de Rússia, Suècia, Anglaterra, Àustria i Espanya (amb participants de Canàries, Catalunya, Madrid i Balears) amb un total de 21 participants.

Quant als nostres representants mallorquins, hem de destacar Bruguera, actual campió d'Espanya i del Club de Campos, Mateu Rigo, Jaume Bonet i Pedro Bermúdez que tingueren una brillant actuació.

Entrant al que va ser pròpiament la competició, els primers llocs foren:

1er.- Wilance (Regne Unit). Campió d'Europa.

2on.- Payans (Catalunya)

3er.- Nilson (Suècia)

11è.- Bruguera (Balears). Campió d'Espanya.

12è al 14è.- Mateu Rigo, Jaume Bonet i Pedro Bermúdez del Club de Campos.

Una altra vegada tornan a sentir-nos orgullosos per l'actuació dels nostres representants mallorquins i, en especial, dels del Club de Campos. Aquests esdeveniments demostren que, a pesar de les traves administratives, econòmiques i la falta de suport, l'aeromodelisme segueix agradant de cada dia més a la joventut. pel seu amor a l'esport d'alt valor educatiu i que si trobàs els suports institucionals es convertiria en un model a seguir per a la plena divulgació i ensenyança del medi ambient.

F. Miró

28

Cristalleria

CAMPOS

C.B.

Jaume Vadell

Adrover

Joan Oliver

Bordoy

Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

Indústries Metàl·liques

SES PORTES, S.L.

TANCAMENT EN P.V.C.
TECNOLOGIA ALEMANYA
I ALUMINI

Sta. Catalina Tomàs, 24
Tel. 58.32.39

Fax: 82.72.17 • FELANITX

Miquel Mulet i Silvestre Garcias, dos campaners als campionats d'Espanya

Aquest any, l'esport escolar ha estat ben profitós per als joves del nostre poble. Després d'una llarga temporada, en Miquel Mulet (a escacs) i en Silvestre Garcias (a futbol) han aconseguit arribar als seus respectius Campionats d'Espanya Cadet. Ressò ha volgut tenir una conversa amb ells dos perquè ens contassin més detingudament les seves passes.

— Quina ha estat breument la vostra trajectòria esportiva fins arribar al Campionat de Balears?

Miquel.- Primer de tot es va començar per disputar el Campionat Comarcal (Campos, Felanitx, Lluçmajor) en el qual vaig quedar primer. Després es va disputar a diferents pobles el Campionat de Mallorca (fase insular), on vaig acabar en 10ª posició i això em va permetre participar al Campionat de Balears, a S'Arenal. M'havia preparat molt per aquest esdeveniment i vaig aconseguir el títol de campió de Balears cadet.

Silvestre.- Vàrem començar el campionat de lliga de 1ª Regional del Grup B (La Salle, Cide, etc.), on el meu equip (el Mallorca) va quedar primer a dos punts del segon classificat, el Cide. Seguidament, un cop acabada la lliga, en el mes de maig es va jugar el Campionat de Balears a Menorca, on lluitant i lluitant ens vàrem classificar per a la fase sector, que aquest any es feia a Palma.

— I després, on i com vàreu continuar?

Silvestre.- Com he dit abans, vàrem disputar la fase sector, la qual vàrem passar sense problemes. De dia 20 a dia 26 de juny, a Màlaga, es va jugar el Campionat d'Espanya de futbol, atletisme, bàsquet, bàdminton, natació, tennis taula i voleibol. Vàrem partir tots els jugadors de la plantilla i allà vàrem jugar 4 partits de classificació i 5 de finals. Dels 8 equips que hi participaven vàrem quedar els cinquè, una posició històrica per al futbol mallorquí.

Miquel.- A Màlaga hi vàrem partir 4 titulars i 1 reserva de les categories masculina i femenina de la selecció balear d'escacs, selecció feta a partir de la classificació del Campionat de Balears (la qual m'atorgava jugar al primer tauler. Els meus resultats aquí varen ser bastant diferents als anteriors, aconseguint unes taules de 4 partides jugades. L'equip balear va quedar en una discreta 15ª posició d'entre 19 seleccions, encara que es va augmentar un lloc respecte de l'edició de l'any passat.

— Quines diferències més notables vàreu trobar

entre aquest Campionat d'Espanya i els anteriors jugats aquí, a «ca vostra»?

Miquel.- El fet de jugar el Campionat de Mallorca a pobles diferents per a cada ronda va ésser un poc desconcertant, en canvi en el d'Espanya l'organització estava bastant bé (si exceptuam l'allotjament). Quant al nivell de joc d'allà, puc dir que és molt superior al nostre; és més, no té ni punt de comparació.

Silvestre.- Jo vaig trobar que a nivell d'organització no hi havia moltes diferències; fins i tot m'atreveixo a dir que l'organització del Campionat de Balears va ésser millor que aquesta d'Espanya, encara que hi havia un bon allotjament i el menjar estava molt bé. En canvi a nivell de joc són tres vegades millors que nosaltres. Per exemple, al primer partit ens vàrem anar al descans amb un resultat de 3-1 a favor nostre, però a la segona meitat vàrem sortir nosaltres a aguantar i ells a guanyar, i efectivament varen guanyar 4-3: eren millors.

— Quin ambient es respirava fora de la competició?

Silvestre.- Quasi mai vàrem tenir temps lliure, almenys nosaltres els de futbol, i quan podíem tenir-ne el «míster» ens feia fer concentració, estudiar com era el contrari, esquemes de joc, etc. És a dir, que sempre teníem una cosa al cap, la pilota.

Miquel.- Hi havia molt de companyerisme entre tots, sortíem per oblidar-nos un poc del campionat, encara que també dedicàvem temps a l'estudi dels rivals, de les seves partides i a preparar tàctiques de joc amb el nostre entrenador.

— D'ara endavant, quin és el vostre futur en els escacs i en el futbol, quines competicions vos esperen?

Miquel.- M'estic preparant per al proper Campionat de Mallorca individual juvenil i per a la temporada que ve a la lliga per equips. Ja veurem com anirà.

Silvestre.- Ara ens han donat vacances, però jo quasi no en tenc amb això del torneig d'estiu de futbol. Estic a l'espera que em cridin per començar a preparar la lliga de Divisió d'Honor; si no, ja veurem què feim, però la meua aspiració és jugar aquesta competició.

Enhorabona per aquesta temporada i esperem que la pròxima us vagi encara millor. Gràcies a tots dos per aquesta estona de conversa.

Damià A. Verger.

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal

Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressuposts gratuïts) • DESCOMPTE

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

Trot a Mallorca

Curses a l'Hipòdrom s'Hort d'En Blanc

Antoni León.

Durant el mes d'agost varen destacar les curses que amb motiu de les festes de la Mare de Déu es varen celebrar al nostre poble, concretament a l'hipòdrom S'hort d'en Blanc. També a altres pobles de l'illa els nostres cavalls varen fer gaudir de la seva categoria com el dia 6 d'agost a Artà on va començar i amb bon peu «Shelly BR» que va guanyar sense problemes, però l'estrella va ser indiscutiblement «Romanco», un cavall petit d'estatura però gran trotador que sortint a la darrera posició va remuntar d'una manera magistral tots els participants fins arribar primer a la meta. A Son Pardo «S'Auba de Maig» guanyava a la primera cursa de la vetlada. A Manacor «Volga de Tillaude», molt regular en les seves actuacions, va ser quarta. «Rimbo» va arribar pels darrers llocs i «Uba Vive» a la cursa estel·lar va ser desqualificada per trot irregular.

El dia 15 a l'hipòdrom S'hort d'en Blanc, el dia gran del trot a Campos,

hi va haver molt d'ambient i també molta de calor. A la primera cursa destinada als poltres de dos anys, el nostre poltre «Uhlen» arribà segon, darrera «Un de plaisir» de Ses Salines. A la segona «Tetre King» agafà a la sortida la primera posició que no va deixar en tota la carrera. A la tercera en representació del nostre poble «S'Auba de maig» i «Shelly BR», aquesta darrera es posava davant amb autoritat seguida de molt a prop de 'S'Auba de maig» i «Sinatra» de Manacor, però a falta d'un parell de metres per a la meta i sense cap motiu aparent va tenir una falta, per la qual cosa va ser desqualificada. «S'Auba de Maig» arribà segona a aquesta cursa. A la quarta, «Rimbo», després d'anar davant quasi tot el temps, va acabar les forces i només aconseguia la tercera plaça. A la vuitena «Volga de Tillaude» i «Romanco» sempre pels primers llocs no varen poder guanyar ja que tenien contrincants de superior categoria, així mateix «Volga de Tillaude» va arribar tercera aferrada als dos primers.

També es va entregar un trofeu a Tomàs Serra per ser el millor esportista del Club Hípic de Campos.

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

RESSÒ

Revista mensual

ANY 6

Octubre 1993 • N.º 53

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinador: Josep Antoni Sala i Toral

Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sijar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

CELLER Ca'n TONI

Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix a fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada. Sense flamarades ni fums.
ÚNIC A MALLORCA

ll
lladó

GABINET **lladó** S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

RESTAURANT S'ESCAR

PAELLA I
PAELLA
DE FIDEUS

**CARN
I PEIX**

Ses Covetes

Maria Miquel Nadal

ASSEGURANCES
EN GENERAL

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. . .

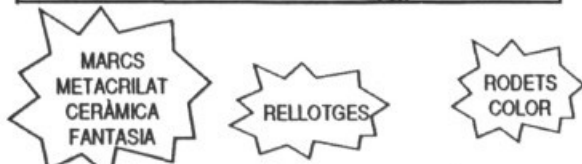
Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

SEGUIM LA PROMOCIÓ REVELATS

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43

QUALITAT
SUPERVISADA PER PROFESSIONALS
SERVEI
NORMAL EN 24 h.
ÀMPLIES POSSIBILITATS
MATE O BRILLANT
DIAPOSITIVES, AMPLIACIONS, BLANC I
NEGRE PROCESSAT ARTESANALMENT
DIAPO - PAPER, MARCS, ETC. ETC.

I...A MÉS **UN REGAL SORPRESA**
AMB CADA REVELAT + CÒPIES

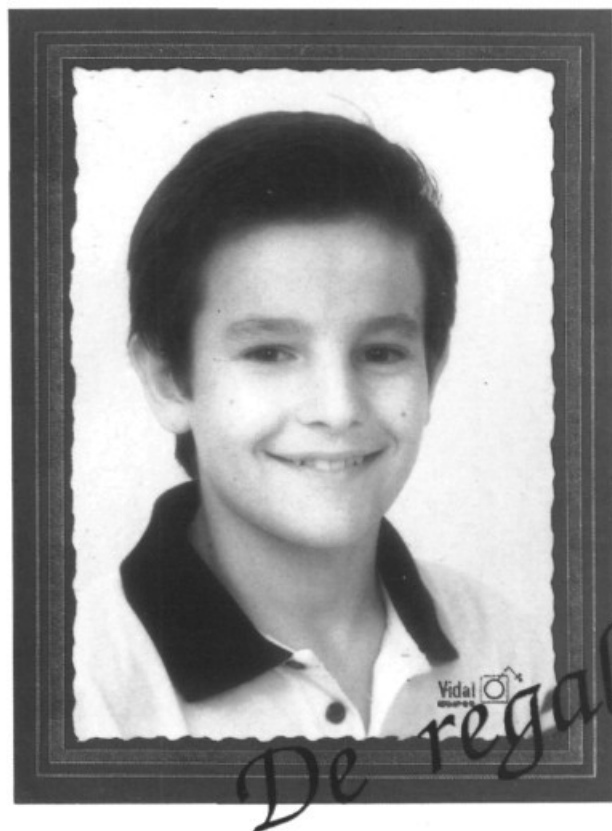
PROVI LA SEVA SORT, GRATUÏTAMENT

Ara!

AMB
TOTES
LES FOTOS
DE CARNET...

... UN MINI ESTUDI 9 x 13
TAMBÉ AMB LES RÀPIDES

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43

FINS A FINALS DE MES